

ORDONANȚA GUVERNULUI
privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.1 din Legea nr. 4/2019 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Capitolul I
Instituirea unor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare
restante la 31 decembrie 2017

Art. 1 - Instituirea posibilității acordării înlesnirilor la plată de către organul fiscal central

(1) Organele fiscale centrale acordă înlesniri la plată sub forma unei restructurări a obligațiilor bugetare denumită în continuare *înlesnire la plată*, pe o perioadă de maxim 7 ani, la cererea debitorilor persoane juridice, de drept public sau privat, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 2.

(2) Înlesnirea la plată se acordă pentru toate obligațiile bugetare principale înscrise în certificatul de atestare fiscală, restante la 31 decembrie 2017 și neachitate până la data emiterii certificatului de atestare fiscală.

(3) Prin obligații bugetare principale restante la 31 decembrie 2017 se înțeleg și obligațiile bugetare declarate de debitor sau stabilite de organul fiscal competent prin decizie după data de 1 ianuarie 2018 aferente perioadelor fiscale ce până la 31 decembrie 2017.

(4) Înlesnirea la plată se acordă și pentru obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și pentru amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale după data de 1 ianuarie 2018 până la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3.

(5) Înlesnirea la plată nu se acordă pentru:

a) obligațiile bugetare care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

b) obligațiile bugetare stabilite prin acte administrative care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ încetează după data comunicării unei decizii de înlesnire la plată, debitorul poate solicita includerea în înlesnirea la plată a obligațiilor bugetare ce au făcut obiectul suspendării. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile bugetare individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile accesorii aferente.

(6) Prin obligații bugetare, în sensul prezentului capitol, se înțelege obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat individualizată în titluri executorii emise potrivit legii existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării.

Art. 2 - Condiții de acordare a înlesnirii la plată

(1) Pentru acordarea unei înlesniri la plată de către organul fiscal central, debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să nu poată beneficia de eșalonarea la plată reglementată de Codul de procedură fiscală;

b) să prezinte un plan de restructurare, întocmit de un expert independent, din care să rezulte capacitatea de a plăti obligațiile bugetare principale restante la 31 decembrie 2017, în termenul prevăzut la art. 1 alin. (1);

c) să nu se afle în procedura insolvenței;

d) să nu se afle în dizolvare potrivit prevederilor legale în vigoare;

e) să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 5.

(2) Condiția de la alin. (1) lit e) se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile bugetare au fost stabilite, prin decizie de către organul fiscal competent sau debitorul își îndeplinește obligațiile declarative prevăzute de lege în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4).

Art. 3 - Notificarea privind intenția de accesare a înlesnirii la plată

(1) În vederea acordării înlesnirii la plată debitorul notifică organul fiscal competent cu privire la intenția de accesare a înlesnirii la plată și se adresează unui expert independent în vederea întocmirii unui plan de restructurare.

(2) După primirea notificării prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent verifică dacă debitorul și-a îndeplinit obligațiile declarative potrivit vectorului fiscal până la respectiva dată, în special cele aferente perioadelor fiscale de până la 31 decembrie 2017 în vederea stabilirii obligațiilor bugetare ce pot fi incluse în înlesnirea la plată. În cazul în care se constată că debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile declarative organul fiscal îl îndrumă potrivit art. 7 din Codul de procedură fiscală.

(3) În termen de cel mult 5 zile lucrătoare, organul fiscal competent eliberează din oficiu certificatul de atestare fiscală pe care îl comunică debitorului.

Art. 4 - Conținutul planului de restructurare

(1) Planul de restructurare cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele :

a) măsurile de restructurare cu termene clare de implementare;

b) perioada necesară pentru înlesnirea la plată, precum și cuantumul și termenele de plată a ratelor stabilite printr-un grafic de plată.

c) situația patrimonială a debitorului;

d) testul creditorului privat prudent;

e) informații referitoare la cauzele pentru care debitorul nu poate beneficia de eșalonarea la plată conform Codului de procedură fiscală;

f) modalitatea de plată a obligațiilor bugetare, astfel:

i) în primul an al înlesnirii la plată debitorul trebuie să achite obligațiile bugetare scadente după 1 ianuarie 2018 și obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale, precum și amenzile de orice fel, transmise spre recuperare organelor fiscale după data eliberării certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3, cu excepția celor incluse în înlesnire potrivit art. 11;

ii) în al doilea an al înlesnirii la plată, debitorul trebuie să achite cel puțin 10% din cuantumul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată;

iii) din al treilea an și până la finalizarea înlesnirii la plată, debitorul trebuie să achite restul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată, proporțional cu anii pentru care a fost acordată înlesnirea la plată.

(2) Planul de restructurare poate să prevadă, fără a se limita, următoarele:

a) restructurarea operațională și/sau financiară a debitorului;

b) restructurarea corporativă prin modificarea structurii de capital social;

c) restrângerea activității prin lichidarea parțială a activului din averea debitorului.

(3) Planul de restructurare trebuie să fie aprobat de adunarea generală a acționarilor, asociaților sau de asociatul unic, după caz.

(4) Obligațiile bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată se sting doar prin plată sau compensare potrivit Codului de procedură fiscală.

(5) Testul creditorului privat prudent, în sensul prezentului capitol, reprezintă analiza comparativă a gradului de îndeplinire a creanței bugetare prin raportare la un creditor privat diligent în cadrul procedurii de îlesnire la plată a obligațiilor bugetare comparativ cu o procedură de executare silită. Nu constituie ajutor de stat situația în care testul creditorului privat prudent atestă faptul că sumele pe care le-ar încasa organul fiscal central în cadrul procedurii de îlesnire la plată sunt superioare celor pe care le-ar primi într-o procedură de executare silită.

Art. 5 - Cererea de acordare a îlesnirii la plată

(1) În vederea acordării îlesnirii la plată debitorul depune la organul fiscal competent cererea de solicitare a îlesnirii la plată, denumită în continuare *cerere*, împreună cu planul de restructurare.

(2) În situația în care după eliberarea certificatului de atestare fiscală potrivit art. 3 alin. (3) și până la data depunerii cererii au fost stinse obligații de plată ce pot face obiectul îlesnirii la plată organul fiscal competent eliberează din oficiu un nou certificat de atestare fiscală pe care îl comunică debitorului în vederea ajustării graficului și a termenelor de plată menționate în planul de restructurare.

(3) În analiza cererii organul fiscal competent verifică:

a) dacă debitorul se află în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și are capacitatea financiară de plată pentru a beneficia de eșalonarea la plată potrivit Codului de procedură fiscală;

b) dacă planul de restructurare conține elementele prevăzute la art. 4 alin. (1) și dacă este aprobat conform art. 4 alin. (3);

c) dacă graficul de plată respectă condițiile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. f) pct. ii) și iii).

4) Cererea se soluționează de organul fiscal competent în termen de maxim 30 zile de la data înregistrării acesteia.

Art. 6 - Retragerea cererii de acordare a îlesnirii la plată

(1) Până la soluționarea cererii debitorul poate solicita retragerea acesteia. Organul fiscal competent comunică debitorului decizia prin care se ia act de retragerea cererii.

(2) Prin retragerea cererii, debitorul nu pierde dreptul de a depune o nouă cerere dacă se află în interiorul termenului prevăzut de art. 23.

Art. 7 - Modul de soluționare a cererii

(1) În cazul în care organul fiscal competent constată îndeplinirea condițiilor de acordare a îlesnirii prevăzute la art. 2 alin. (1) și condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. b) și c):

a) emite decizie de îlesnire la plată a obligațiilor bugetare principale. Graficul de plată stabilit în planul de restructurare face parte integrantă din decizia de îlesnire la plată;

b) emite decizie de amânare la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor datorate de debitor aferente obligațiilor bugetare principale care constituie obiectul îlesnirii la plată.

(2) În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul poate beneficia de eșalonarea la plată potrivit Codului de procedură fiscală emite decizie de respingere a îlesnirii la plată și soluționează cererea potrivit dispozițiilor art. 184 - 209 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, organul fiscal verifică condițiile de acordare a eșalonării la plată cu excepția condiției prevăzute la art. 186 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală care a fost verificată potrivit art. 5 alin. (3) lit. a).

(3) În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 5 alin. (3) lit. b) sau c) solicită debitorului efectuarea corecțiilor necesare. În cazul în care în termen de 30 de zile de la data solicitării nu sunt efectuate corecțiile, organul fiscal competent emite decizie de respingere a îlesnirii la plată.

(4) În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) - e) emite decizie de respingere a îlesnirii la plată. În

cazul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. e) decizia de respingere se emite numai dacă, după notificarea debitorului și după trecerea unui termen de 15 zile de la comunicarea notificării, debitorul nu își îndeplinește obligațiile declarative prevăzute de lege.

Art. 8 - Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor bugetare administrate de organul fiscal central

(1) Pe perioada derulării îlesnirii la plată, cu sumele de rambursat/de restituit, în limita sumei aprobate la rambursare/restituire, obligațiile bugetare se sting în următoarea ordine:

- a) ratele de îlesnire și/sau, după caz, obligațiile bugetare de a căror plată depinde menținerea valabilității îlesnirii la plată;
- b) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată.

(2) Diferențele de obligații bugetare rămase nestinse în urma soluționării deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare se comunică debitorului printr-o înștiințare de plată.

Art. 9 - Regimul de supraveghere a debitorului

(1) Pe toată perioada derulării îlesnirii la plată, organul fiscal central instituie un regim de supraveghere a debitorului cu privire la respectarea prevederilor din planul de restructurare și a graficului de plată. În acest caz, desemnează una sau mai multe persoane în vederea efectuării supravegherii.

(2) Persoana/persoanele care efectuează supravegherea are/au următoarele drepturi:

- a) să participe la ședințele adunării generale a acționarilor, asociațiilor, consiliului de administrație și la luarea tuturor deciziilor privind managementul debitorului;
- b) să aibă acces în toate locațiile în care își desfășoară activitatea debitorului;
- c) să aibă acces la toate documentele primite de debitor sau care emană de la debitor, inclusiv contracte, oferte sau alte acte.

(3) Persoana/persoanele care efectuează supravegherea are/au următoarele obligații:

- a) să prezinte periodic, organului fiscal competent, la termenele stabilite de acesta, un raport cu privire la modul de implementare a planului de restructurare;
- b) să semneze pentru luare la cunoștință toate cererile, declarațiile și orice alte documente depuse de debitor la organul fiscal competent;
- c) să propună măsuri și soluții în cazul în care constată abateri în implementarea planului de restructurare. În funcție de elementele de risc identificate, propune instituirea de măsuri asigurătorii, potrivit Codului de procedură fiscală.

(4) Debitorul care beneficiază de îlesnirea la plată are următoarele obligații:

- a) să informeze și să comunice, în timp util, persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea, data, ora și locul la care vor avea loc ședințele adunării generale a acționarilor, asociațiilor, consiliului de administrație și alte asemenea ședințe privind managementul debitorului, precum și documentele ce urmează a fi supuse dezbaterei;
- b) să permită accesul persoanei/persoanelor care efectuează supravegherea în toate locațiile în care își desfășoară activitatea, la solicitarea expresă a acesteia/acestora;
- c) să permită accesul la toate documentele primite de debitor sau care emană de la debitor, inclusiv contracte, oferte sau alte acte, precum și de a efectua copii după documentele solicitate.

(5) În cazul în care organul fiscal competent consideră necesare clarificări cu privire la raportul depus de persoana/persoanele care efectuează supravegherea sau cu privire la măsurile ori soluțiile propuse de aceasta, le poate solicita de la debitor și/sau de la persoana/persoanele care efectuează supravegherea.

(6) Ori de câte ori se impune o ajustare a planului de restructurare aceasta se efectuează de un expert independent.

Art. 10 - Condiții de menținere a valabilității îlesnirii la plată

(1) Îlesnirea la plată acordată potrivit prezentului capitol își menține valabilitatea în

următoarele condiții:

a) debitorul să declare și să achite, potrivit legii, obligațiile bugetare administrate de organul fiscal competent cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de înlesnire la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat înlesnirea la plată potrivit art. 11. Înlesnirea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și/sau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege inclusiv sau până la finalizarea înlesnirii la plată în situația în care acest termen se împlinște după data stingerii în totalitate a obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată;

b) debitorul să achite, potrivit legii, obligațiile bugetare stabilite de organul fiscal competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de înlesnire la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat înlesnirea la plată potrivit art. 11. Înlesnirea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea perioadei de înlesnire la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlinște după această dată;

c) debitorul să achite diferențele de obligații bugetare rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat înlesnirea la plată potrivit art. 11;

d) debitorul să respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de plată. Înlesnirea la plată își menține valabilitatea și dacă rata din grafic este achitată până la următorul termen de plată din graficul de plată;

e) debitorul să achite obligațiile bugetare stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de înlesnire la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somatției sau până la finalizarea înlesnirii la plată în situația în care termenul de 180 de zile se împlinște după data stingerii în totalitate a obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat înlesnirea la plată potrivit art. 11;

f) debitorul să achite obligațiile bugetare rămase neplătite după soluționarea deconturilor potrivit art. 8 alin. (2), în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat înlesnirea la plată potrivit art. 11;

g) debitorul să achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile bugetare stabilite în acte administrative care au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ a încetat după data comunicării deciziei de înlesnire la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat înlesnirea la plată potrivit art. 11;

h) debitorul să achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile bugetare stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal competent după emiterea deciziei de înlesnire la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat înlesnirea la plată a acestor sume, potrivit art. 11;

i) debitorul să achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26 din Codul de procedură fiscală, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

j) debitorul să achite obligațiile de plată care nu formează obiectul înlesnirii la plată în termen de un an de la data comunicării deciziei de înlesnire la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat înlesnirea la plată a acestor sume, potrivit art. 11;

l) debitorul să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c) sau d);

l) debitorul să respecte obligațiile prevăzute la art. 9 alin. (4);

m) debitorul să achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile bugetare datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de înlesnirea la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat înlesnirea la plată potrivit art. 11.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc după data finalizării

înlesnirii la plată, obligațiile bugetare trebuie stinse până la data finalizării înlesnirii la plată.

(3) În situația în care sumele care au format obiect al înlesnirii la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent comunică debitorului decizia de finalizare a înlesnirii la plată.

Art. 11 - Modificarea deciziei de înlesnire la plată în perioada de valabilitate a înlesnirii

(1) Pe perioada de valabilitate a înlesnirii, decizia de înlesnire la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în înlesnire a următoarelor obligații bugetare cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent:

a) obligațiile bugetare de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii la plată prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) – c), lit. e) – h), j) și lit. m);

b) obligațiile bugetare exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității înlesnirii, prevăzute la art. 15 alin. (2), cu excepția sumelor de natura celor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. i).

(2) Debitorul poate depune cel mult două cereri de modificare a deciziei de înlesnire la plată într-un an calendaristic sau, după caz, fracțiuni de an calendaristic. Pentru obligațiile bugetare prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. g) și h) și alin. (8) debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de înlesnire la plată ori de câte ori este necesar. Printr-o cerere se poate solicita modificarea deciziei de înlesnire la plată prin includerea tuturor obligațiilor bugetare ce reprezintă condiție de menținere a valabilității înlesnirii la plată la data depunerii cererii.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 10 alin. (1) lit. a) – c), lit. e) – h), j) și lit. m) după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 15 alin. (2) și se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de înlesnire la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) În situația în care debitorul solicită modificarea deciziei de înlesnire la plată acesta prezintă un plan de restructurare ajustat care cuprinde un nou grafic de plată. Noul grafic de plată poate fi prelungit, cu acordul prealabil al persoanei care efectuează supravegherea, pe o perioadă de maxim 4 ani.

(5) În cazul în care se solicită modificarea înlesnirii la plată accesoriile aferente sumelor care se includ în înlesnire se amână la plată în vederea scutirii.

(6) Cuantumul și termenele de plată ale noilor rate de înlesnire se stabilesc prin graficul de plată prevăzut la alin. (4) cu respectarea art. 4 alin. (1) lit. f, care face parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de înlesnire la plată.

(7) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii la plată se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ în care sunt individualizate obligații bugetare ce fac obiectul înlesnirii la plată, decizia de înlesnire la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului.

(8) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ în care sunt individualizate obligații bugetare ce fac obiectul înlesnirii la plată, decizia de înlesnire la plată se modifică, la cererea debitorului.

(9) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător și pentru obligațiile bugetare ale unui debitor care nu beneficiază de înlesnire la plată și fuzionează, potrivit legii, cu un alt debitor care beneficiază de înlesnirea la plată.

Art. 12 - Renunțarea la înlesnirea la plată

(1) Debitorul poate renunța la înlesnirea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la înlesnire.

(2) În cazul renunțării la înlesnire, debitorul trebuie să achite obligațiile bugetare rămase din înlesnire până la data la care intervine pierderea valabilității înlesnirii la plată. Prevederile art. 10 alin. (3) și art. 19 alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității înlesnirii la plată.

Art. 13 - Accesorii

(1) Pentru obligațiile bugetare cuprinse în graficul de plată nu se datorează și nu se calculează obligații de plată accesorii pe perioada înlesnirii la plată.

(2) Pentru rata de înlesnire la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de plată, potrivit art. 10 alin. (1) lit. d), precum și pentru diferențele de obligații bugetare marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 8 alin. (2), se percepe o penalitate, care se comită de debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

(3) Nivelul penalității este de 5% din:

- a) suma rămasă nestinsă din rata de înlesnire, reprezentând obligații bugetare principale;
- b) diferențele de obligații bugetare marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(4) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

Art. 14 - Pierderea valabilității înlesnirii la plată și consecințele pierderii acesteia

(1) Înlesnirea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 10 alin. (1) din prezentul capitol. Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilității înlesnirii la plată, care se comunică debitorului.

(2) Pierderea valabilității înlesnirii la plată atrage:

a) începerea sau continuarea, după caz, a executării silită pentru întreaga sumă nestinsă. Dispozițiile art. 22 rămân aplicabile;

b) pierderea valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriiilor. În acest caz, odată cu decizia de constatare a pierderii valabilității înlesnirii la plată se comunică debitorului și decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriiilor datorate de debitor care constituie obiectul înlesnirii.

(3) În cazul pierderii valabilității înlesnirii la plată, pentru sumele rămase de plată din înlesnirea la plată acordată de organul fiscal central, reprezentând obligații bugetare principale se datorează o penalitate de 5%. Prevederile art. 13 alin. (2) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile pentru obligațiile bugetare principale care formează obiectul înlesnirii la plată și pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181 din Codul de procedură fiscală. În cazul pierderii valabilității înlesnirii la plată, pentru aceste obligații bugetare se datorează penalitatea de nedeclarare prevăzută de art. 181 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

(5) În cazul pierderii valabilității înlesnirii la plată, pentru obligațiile bugetare rămase de plată din înlesnirea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de înlesnire la plată dobânzi potrivit art. 174 din Codul de procedură fiscală.

Art. 15 - Menținerea înlesnirii la plată

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei înlesniri la plată a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) precum și la alin. (2) al prezentului articol, cu excepția cazului în care înlesnirea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiției prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. k), de două ori într-un an calendaristic sau fracțiune de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de stingerea tuturor obligațiilor bugetare care au făcut obiectul înlesnirii la plată. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității înlesnirii, cu păstrarea perioadei de înlesnire deja aprobate.

(2) Pentru menținerea valabilității înlesnirii la plată, debitorul are obligația să achite obligațiile bugetare exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității înlesnirii, cu excepția celor care au făcut obiectul înlesnirii a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 10 sunt aplicabile în mod corespunzător.

Art. 16 - Suspendarea executării silite

(1) Pentru sumele care fac obiectul înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) – c) și e) - j) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data depunerii cererii prevăzută la art. 5. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. e) executarea silită se suspendă după comunicarea somației.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de înlesnire la plată către debitor, organele fiscale competente comunică, în scris, instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani debitorului măsura de ridicare a executării silite prin poprire.

(3) Sechestrile și măsurile asigurătorii instituite de organul fiscal se mențin pe perioada acordării înlesnirii la plată. În situația în care bunurile sechestrate potrivit Codului de procedură fiscală trebuie valorificate în vederea asigurării finanțării și/sau plății datoriei debitorului organul fiscal ridică sechestrile, cu avizul persoanei care efectuează supravegherea potrivit art. 9, iar sumele obținute sunt folosite de debitor pentru punerea în aplicare a planului de restructurare.

(4) În cazul emiterii deciziei de respingere începe sau continuă executarea silită, de la data comunicării acesteia. Dispozițiile art. 22 rămân aplicabile.

Art. 17 - Regimul special al obligațiilor bugetare de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar

(1) Pentru debitorii care au solicitat înlesnirea la plată și care trebuie să achite obligațiile bugetare administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă actul pe motiv de neplată a obligațiilor bugetare la termenul prevăzut în legislația specifică.

(2) În situația în care cererea de acordare a înlesnirii la plată a fost respinsă sau retrasă, debitorii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile bugetare de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere sau a deciziei prin care se ia act de retragerea cererii. În acest caz, o nouă cerere de acordare a înlesnirii la plată se poate depune numai după achitarea acestor obligații bugetare cu respectarea termenului prevăzut la art. 23.

(3) Pe perioada de valabilitate a înlesnirii la plată, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă autorizația, acordul sau alt act administrativ similar pe motiv de neplată a obligațiilor bugetare la termenul prevăzut în legislația specifică.

Art. 18 - Calcularea termenelor

(1) Termenele stabilite în prezentul capitol se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare acestor termene și expiră la ora 24,00 a ultimei zile a termenelor.

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat, acestea se prelungesc până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

Art. 19 - Finalizarea înlesnirii la plată

(1) În situația în care planul de restructurare a fost realizat, înlesnirea la plată se finalizează în condițiile art. 10 alin. (3). Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile datorate de debitor, amânate la plată, se anulează prin decizie care se comunică debitorului odată cu decizia de finalizare a înlesnirii la plată.

(2) Decizia de finalizare a înlesnirii la plată a obligațiilor bugetare împreună cu decizia de anulare a obligațiilor bugetare accesorii amânate la plată se comunică debitorului, potrivit Codului de procedură fiscală.

Art. 20 - Îndreptarea erorilor din actele de acordare a înlesnirilor la plată

Organul fiscal competent care emite decizia de înlesnire la plată poate îndrepta erorile din conținutul acesteia, din oficiu sau la cererea debitorului, printr-o decizie de îndreptare a erorii. Decizia de îndreptare a erorii produce efecte față de debitor de la data comunicării acesteia, potrivit legii.

Art. 21 - Plata cu anticipație a sumelor cuprinse în graficul de plată

(1) Debitorul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de plată. În acest caz, debitorul notifică organul fiscal, prin cerere, intenția de a stinge anticipat aceste sume. În cazul achitării anticipate parțiale, organul fiscal competent înștiințează debitorul, până la următorul termen de plată din grafic, cu privire la stingerea sumelor datorate în contul următoarelor rate de înlesnire aprobate până la concurența cu suma achitată.

(2) Organul fiscal refăce graficul de plată, din oficiu, până la următorul termen de plată a ratelor, în următoarele situații:

a) ori de câte ori are loc o diminuare a obligațiilor de plată incluse în înlesnirea la plată ca urmare a anulării unor titluri de creanță/titluri executorii;

b) se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de plată, cu respectarea perioadei de înlesnire aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz.

c) în graficul de plată există și obligații bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, iar acestea au fost stinse, total sau parțial, potrivit legislației specifice, de către organele care le gestionează.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2) noul grafic de înlesnire se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(4) Ori de câte ori se prezintă un plan de restructurare ajustat care cuprinde un nou grafic de plată potrivit prezentului capitol, organul fiscal competent emite decizie de modificare a deciziei de înlesnire la plată, la care anexează noul grafic.

Art. 22 - Solicitarea deschiderii procedurii insolvenței

Organul fiscal competent are obligația să solicite deschiderea procedurii insolvenței, în formă simplificată, în condițiile Legii nr. 85/2014, în următoarele situații:

a) în cazul în care debitorul nu depune cererea prevăzută la art. 5 în termenul prevăzut la art. 23;

b) în cazul în care organul fiscal competent respinge cererea de acordare a înlesnirii la plată și nu emite acordul de principiu;

c) în cazul în care debitorul pierde înlesnirea la plată.

Art. 23 - Termenul de depunere a cererii de acordare a înlesnirii la plată

Cererea prevăzută la art. 5 se poate depune în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, sub sancțiunea decăderii.

Art. 24 - Posibilitatea de contestare

Împotriva actelor administrative fiscale emise potrivit prezentului capitol se poate formula contestație potrivit art. 268 - 281 din Codul de procedură fiscală.

Art. 25 - Acte normative de aplicare

Procedura de aplicare a prezentului capitol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F. în termen de maxim 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Capitolul II Aprobarea Programului Termoficare

Art. 26 – (1) Se aprobă Programul multianual de finanțare a investițiilor pentru

modernizarea/extinderea sau înființarea sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică ale localităților, denumit în continuare, Programul Termoficare, implementat de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prin reorganizarea Programului "Termoficare 2006-2020 căldură și confort" aprobat prin Hotărârii Guvernului nr. 462/2006 pentru aprobarea programului "Termoficare 2006-2020 căldură și confort" și înființarea Unității de management al proiectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Programul Termoficare se implementează în perioada 2019 – 2027 și va prelua și finanțarea obiectivelor de investiții aflate în derulare, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 462/2006 pentru aprobarea programului "Termoficare 2006-2020 căldură și confort" și înființarea Unității de management al proiectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Finanțarea Programului Termoficare se realizează din următoarele surse:

a) alocații de la bugetul de stat;
b) sume provenite din vânzarea la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României, prin excepție de la prevederile art. 10, alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene;

c) bugetele locale.

(3) Cofinanțarea din sursele prevăzute la alin. (2), lit. a) și b) se asigură în limita creditelor de angajament și a creditelor bugetare aprobate anual cu această destinație în bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prin legea bugetului de stat.

(4) Beneficiarii Programului Termoficare sunt unitățile administrativ-teritoriale.

Art. 27 – (1) Prin Programul Termoficare se transferă fondurile prevăzute la art. 26, alin. (2), lit. a) și b) unităților administrativ-teritoriale beneficiare, pentru modernizarea/extinderea sau înființarea sistemelor de alimentare centralizată cu energie termică în vederea finanțării lucrărilor de investiții în:

- a) unitatea/unitățile de producție a agentului termic;
- b) rețeaua de transport al agentului termic primar: apă fierbinte;
- c) punctele de termoficare sau modulele termice la nivel de imobil;
- d) rețeaua de distribuție a apei calde și a agentului termic de încălzire.

(2) Prin Programul Termoficare se alocă fonduri publice unităților administrativ-teritoriale beneficiare pentru cofinanțarea următoarelor categorii de cheltuieli eligibile:

a) cheltuieli pentru amenajarea terenului, precum: demolări; demontări; dezafectări; defrișări; evacuări ale materialelor rezultate; devieri ale rețelelor de utilități din amplasament; sistematizări pe verticală; drenaj; epuizmente, numai cele aferente realizării lucrărilor pentru investiția de bază;

b) cheltuieli pentru amenajarea terenului privind protecția mediului: lucrări și acțiuni de protecție a mediului; refacerea cadrului natural și aducerea la starea inițială după terminarea lucrărilor, precum plantarea de copaci, reamenajarea de spații verzi și altele de aceeași natură;

c) cheltuieli pentru asigurarea utilităților necesare obiectivului investiției, precum: alimentare cu apă, canalizare; alimentare cu gaze naturale; agent termic; energie electrică; rețele de comunicații: telefonie, radio-tv, internet; drumuri de acces și căi ferate industriale; bransare la rețele de utilități - care se execută pe amplasamentul delimitat din punct de vedere juridic ca aparținând obiectivului investiției;

d) cheltuieli pentru proiectare și asistență tehnică;

e) studii de teren: studii geotehnice, geologice, hidrologice, hidrogeotehnice, fotogrammetrice, topografice și de stabilitate a terenului;

f) proiectare și inginerie: studiu de fezabilitate, proiect de execuție, verificarea tehnică a proiectării;

g) expertize tehnice pentru lucrări de modernizare sau consolidare a construcțiilor existente;

h) asistență tehnică: asistență tehnică din partea proiectantului, dacă nu intră în costurile

proiectării; asigurarea supravegherii execuției prin inspectori de șantier desemnați de beneficiar;

g) cheltuieli legate de investiția de bază - pentru construcții și instalații legate de construcții: execuție de clădiri; consolidări, modernizări, reparații ale clădirilor; construcții speciale; instalații aferente construcțiilor, precum: instalații electrice, sanitare, instalații interioare de alimentare cu gaze naturale, instalații de încălzire, ventilare, climatizare, PSI, rețele de comunicații electronice și alte tipuri de instalații impuse de destinația obiectivului investiției;

h) cheltuieli pentru achiziția de utilaje și echipamente: utilaje, echipamente tehnologice și funcționale cu montaj, utilaje fără montaj, montaj utilaje tehnologice;

i) cheltuieli legate de investiția de bază - pentru achiziția de bunuri din categoria mijloacelor fixe corporale;

j) taxa pe valoarea adăugată, în condițiile în care, potrivit prevederilor legale în vigoare, aceasta nu este recuperabilă, rambursabilă sau compensată prin orice mijloc;

k) cheltuieli pentru achiziția de active fixe necorporale: aplicații informatice, licențe, brevete, know-how și alte drepturi de utilizare similare.

(3) Cheltuielile eligibile ale proiectelor depuse în cadrul Programului Termoficare sunt cofinanțate în cuantum de **85% din fonduri provenite** potrivit art.26, alin. (3), lit. a) și b) prin bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și respectiv, în cuantum de 15% din fonduri proprii ale unităților administrativ-teritoriale beneficiare.

(4) Unitățile administrativ-teritoriale beneficiare au obligația de a asigura din bugetele locale sumele necesare acoperirii integrale a cheltuielilor necesare realizării proiectelor.

Art. 28 – Sumele acordate potrivit art. 26, alin. (3) lit. a) și b), sunt stabilite de Comisia interministerială de coordonare a Programului Termoficare, în baza următoarelor criterii:

a) între 0 și 30 de puncte, raportat la economia de resurse energetice primare (tep/an);

b) între 0 și 30 de puncte, raportat la reducerea emisiilor de gaze cu efect seră (tone CO₂/an);

c) între 0 și 20 de puncte, corespunzătoare ratei de branșare de la sistemul centralizat de termoficare (numărul actual de apartamente branșate/numărul de apartamente branșate inițial).

d) între 0 și 20 de puncte, capacitatea financiară a unității administrativ – teritoriale beneficiare.

Art. 29 - (1) Programul Termoficare este coordonat de o Comisie interministerială, organizată potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Comisia interministerială de coordonare a Programului Termoficare este formată din președinte și 4 membri, cu funcție de secretar de stat, din cadrul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Mediului și al Ministerului Energiei.

(3) Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice îndeplinește funcția de președinte al Comisiei interministeriale de coordonare a Programului Termoficare.

(4) Componenta nominală a Comisiei interministeriale de coordonare a Programului Termoficare, membrii titulari și membrii supleanți, se stabilește prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, la propunerea reprezentanților legali ai ministerelor prevăzute la alin. (2).

Art. 30 – (1) Regulamentul privind implementarea Programului Termoficare prevede inclusiv condițiile de conformitate și eligibilitate și documentația necesară pentru obținerea finanțării, însoțită de avizul tehnic eliberat de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice și al ministrului finanțelor publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Ordinul prevăzut la alin. (1) se aprobă în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu avizul Comisiei interministeriale de coordonare a Programului Termoficare.

(3) Repartizarea sumelor către beneficiari se realizează cu încadrarea în limita fondurilor alocate potrivit art. 26, alin. (3) lit. a) și b), cu avizul Comisiei interministeriale de coordonare a Programului Termoficare și se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Virarea sumelor se realizează în baza solicitării de decontare, însoțită de documente justificative de plată a contribuției de 15% din cheltuielile eligibile, asigurată de unitatea administrativ-teritorială beneficiară potrivit contractului de finanțare încheiat între Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice și unitatea administrativ-teritorială beneficiară.

Art. 31 – La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 462/2006 pentru aprobarea programului "Termoficare 2006-2020 căldură și confort" și înființarea Unității de management al proiectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare."

Capitolul III Modificarea și completarea unor acte normative

Art. 32. - **Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:**

1. La articolul 11 alineatul (3) litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) oricărui solicitant, cu **consimțământul expres și neechivoc** al contribuabilului/plătitorului despre care au fost solicitate informații;”.

2. După alineatul (6) al articolului 17, se introduce un nou alineat, alin. (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În scopul aplicării prevederilor alin. (3) lit. d) solicitantul care prin natura activității solicită frecvent informații de natura secretului fiscal clienților/partenerilor săi poate încheia un protocol privind schimbul de informații cu organul fiscal deținător al informației ce se transmite.”

3. Alineatul (10) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către organele fiscale centrale și locale se realizează cu respectarea prevederilor **Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.**”

4. Alineatul (2) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul reprezentării contribuabilului/plătitorului în relația cu organul fiscal prin avocat **sau consultant fiscal**, forma și conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, **respectiv consultant fiscal.**”

5. După alineatul (3) al articolului 23 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prelucrarea obligației fiscale potrivit prezentului articol se realizează prin comunicarea unei decizii către persoanele care devin debitori.”

6. La articolul 49 alineatul (1), după litera c) se introduc trei noi litere, lit. d) - f) cu următorul cuprins:

„d) organul fiscal nu prezintă argumentele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă emisă în scris sau soluția adoptată de organul fiscal sau de instanța de judecată potrivit art. 6 alin. (1), în cazul în care contribuabilul/plătitorul a prezentat organului fiscal anterior emiterii actului administrativ fiscal respectiva opinie/soluție;

e) organul fiscal nu respectă considerentele deciziei de soluționare a contestației în cazul emiterii noului act administrativ fiscal potrivit art. 279 alin. (3);

f) emiterea raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere sau a deciziei de nemodificare a bazei de impunere de către organul de inspecție fiscală după încetarea inspecției fiscale potrivit art. 126 alin. (2), respectiv emiterea raportului de verificare și a deciziei de impunere de către organul fiscal după încetarea verificării situației fiscale personale potrivit art. 147, fără ca acestea să fie reluate, potrivit legii.”

7. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Dispozițiile art. 46 - 51 și art. 53 se aplică în mod corespunzător și actelor de executare și altor acte emise de organele fiscale, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel.”

8. Alineatele (1) și (3) ale articolului 59 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să furnizeze periodic organului fiscal central/autorității fiscale centrale informații referitoare la activitatea desfășurată.

(...)

(3) Natura informațiilor, periodicitatea, precum și modelul declarațiilor se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F./ministrului finanțelor publice, după caz.”

9. Alineatul (5) al articolului 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Fără a aduce atingere alin. (1) și (6), fiecare instanță menționată la alin. (1), care are obligații de declarare, informează contribuabilii menționați la alin. (1) cu privire la faptul că datele privind identificarea conturilor lor sunt selectate și declarate în conformitate cu prezentul articol, furnizând acestora toate informațiile la care au dreptul în temeiul **Regulamentului (UE) 2016/679**. Informarea se realizează în timp util, astfel încât contribuabilii vizați de prezentul articol să își poată exercita drepturile în materie de protecție a datelor cu caracter personal, înainte ca instituțiile menționate la alin. (1) să transmită organului fiscal din cadrul A.N.A.F. informațiile menționate la alin. (1).”

10. Alineatul (5) al articolului 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentului articol se realizează cu respectarea **Regulamentului (UE) 2016/679**.”

11. După alineatul (1) al articolului 76 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Ori de câte ori legislația fiscală prevede un termen în care contribuabilii/plătitorii trebuie să își îndeplinească obligațiile prevăzute de legea fiscală, în legătură cu creanțele administrate de organul fiscal central, acesta poate fi prelungit, pentru motive justificate ce țin de activitatea de administrare a creanțelor fiscale, prin ordin al ministrului finanțelor publice.”

12. La articolul 82 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

e) pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal. **În cazul obținerii ulterioare a codului numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit anterior se anulează de către organul fiscal, cu preluarea informațiilor fiscale înregistrate în perioada deținerii numărului de identificare**

fiscală pe codul numeric personal. Actele administrative fiscale, actele de executare sau alte acte emise de organele fiscale și comunicate anterior anulării numărului de identificare fiscală rămân valabile.

13. Alineatele (4) și (5) ale articolului 83 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar sau închirierea unei case de valori, instituțiile de credit transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Prevederile alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător, cu excepția termenului de **comunicare** către instituțiile de credit a **informației referitoare la înregistrarea fiscală** care, în acest caz, este de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală. **Certificatul de înregistrare fiscală emis se păstrează de către organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia. În cazul în care solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală se realizează prin intermediul aplicației on-line a Agenției Naționale de Administrare Fiscală numărul de identificare fiscală sau, după caz, codul de înregistrare fiscală se comunică instituției de credit prin aplicația on-line spre a fi înregistrat în evidențele informatice ale acesteia.**

(5) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) – (7), pentru contribuabilii nerezidenți care nu au un sediu permanent pe teritoriul României, organul fiscal poate comunica contribuabilului nerezident, prin mijloace electronice, stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., informații conținute în certificatul de înregistrare fiscală. În acest caz, certificatul de înregistrare fiscală se păstrează de organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia.”

14. Alineatul (3) al articolului 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În sensul prezentului articol, prin sediu secundar se înțelege un loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea contribuabilului/plătătorului, cum ar fi: birou, magazin, atelier, depozit și altele asemenea, **cu excepția activităților desfășurate de salariați la domiciliul acestora, potrivit prevederilor Legii nr. 53/2003 – Codul muncii și a Legii nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă și a locațiilor beneficiarilor unde contribuabilul/plătătorul desfășoară alte activități decât cele menționate la art. 85 alin. (4), activități autorizate conform Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiile familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice.”**

15. După alineatul (2) al articolului 86 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1) în cazul în care solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală se realizează potrivit art. 83 alin. (4) nu este necesară depunerea de către instituțiile de credit de acte doveditoare cu privire la informațiile cuprinse în solicitare.”

16. La articolul 98 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) deciziile privind nemodificarea bazei de impozitare, **inclusiv deciziile de încetare a procedurii de verificare a situației fiscale personale.”**

17. La articolul 111 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e) cu următorul cuprins:

e) pe perioada cuprinsă între data comunicării procesului-verbal de sesizare a organelor de urmărire penală sau a procesului-verbal întocmit ca urmare a solicitării organelor de urmărire penală adresată organelor fiscale de a efectua constatări cu privire la faptele care constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează și data stingerii acțiunii penale.”

18. Alineatul (2) al articolului 126 se modifică și va avea următorul cuprins:
„(2) În cazul în care inspecția fiscală nu se finalizează într-o perioadă reprezentând dublul perioadei prevăzute la alin. (1) **în care nu se includ perioadele de suspendare legală a inspecției fiscale**, inspecția fiscală încetează, fără a se emite raport de inspecție fiscală și decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere. În acest caz, organul de inspecție fiscală poate relua inspecția, cu aprobarea organului ierarhic superior celui care a aprobat inspecția fiscală inițială, o singură dată pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, cu respectarea prevederilor art. 117 alin. (1).”

19. După alineatul (2) al articolului 126 se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care inspecția fiscală nu se poate finaliza ca urmare a încetării calității de subiect de drept fiscal, inspecția fiscală încetează fără a se emite raport de inspecție fiscală și decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere.

(2²) Procedura și actele care se încheie ca urmare a încetării inspecției fiscale se stabilesc prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

20. La articolul 127 alineatul (1) litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) pentru efectuarea verificărilor la ceilalți membri ai **grupului fiscal**, definit potrivit Codului fiscal;”

21. La articolul 127 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, lit. i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) în situația în care împotriva contribuabilului/plătitorului se află în desfășurare, o procedură judiciară și a cărei definitivare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra actului administrativ fiscal, sau în situația în care documentele financiar-contabile ale contribuabilului au fost ridicate de organul de cercetare penală, fără a putea fi puse la dispoziția organului de inspecție fiscală.”

22. Alineatele (2), (5) și (6) ale articolului 127 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării. **Termenul de 6 luni nu operează în situația prevăzută la alin. (1) lit. i¹). În acest caz, inspecția fiscală se reia după data finalizării procedurii judiciare sau după data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, precum și după data la care organul de inspecție fiscală are acces la documentele financiar-contabile ale contribuabilului.**

(...)

(5) Ori de câte ori conducătorul inspecției fiscale decide suspendarea inspecției, se emite o decizie de suspendare care se comunică contribuabilului/plătitorului. **Suspendarea începe de la data prevăzută în decizie. În cazul în care în decizie nu este prevăzută o astfel de dată suspendarea începe de la data comunicării deciziei de suspendare.**

(6) **În termen de cel mult 10 zile de la încetarea motivului suspendării sau la împlinirea perioadei de suspendare prevăzută la alin. (2) sau (3), organul de inspecție înștiințează contribuabilul/plătitorul privind încetarea suspendării și stabilește data la care se reia inspecția fiscală.**

23. După alineatul (7) al articolului 127 se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Prevederile art. 124 alin. (1) și (2) nu sunt aplicabile pe perioada suspendării inspecției fiscale.

(9) Contribuabilul/plătitorul are dreptul de a fi informat cu privire la orice alt mijloc de probă obținut de organul fiscal urmare acțiunilor ce au constituit cauze de suspendare conform alin. (1) și care are legătură cu situația fiscală a contribuabilului/plătitorului, cu excepția cazului în care obiective de interes general justifică restrângerea accesului la respectivele probe.”

24. Alineatele (1) și (2) ale articolului 128 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 118 alin. (3), conducătorul organului de inspecție fiscală poate decide reverificarea unor tipuri de obligații fiscale pentru o anumită perioadă imposibilă, la propunerea organului de inspecție desemnat cu efectuarea inspecției sau la cererea contribuabilului, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

a) după încheierea inspecției fiscale apar date suplimentare care erau necunoscute organului de inspecție fiscală sau, după caz, contribuabilului, la data efectuării inspecției fiscale;

b) datele suplimentare influențează rezultatele inspecției încheiate.

(2) Prin date suplimentare se înțelege orice fapt sau mijloc de probă de care se ia cunoștință ulterior inspecției, de natură să modifice rezultatele inspecției anterioare.”

25. Alineatul (2) al articolului 130 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i această posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală, însă nu mai devreme de 3 zile lucrătoare de la data comunicării proiectului de raport de inspecție fiscală, respectiv 5 zile lucrătoare în cazul marilor contribuabili. Perioada necesară pentru îndeplinirea audierii în condițiile art. 9 alin. (3) lit. b) nu se include în calculul duratei inspecției fiscale.”

26. Alineatele (1) și (2) precum și preambulul alineatului (4) ale articolului 131 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere factic și legal și consecințele lor fiscale, cu excepția cazurilor, în care se fac constatări în legătură cu săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală pentru care sunt aplicabile prevederile art. 132.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde constatările în legătură cu toate perioadele și toate obligațiile fiscale înscrise în Avizul de inspecție fiscală, precum și în legătura cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării. În cazul în care contribuabilul/plătitorul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 130 alin. (5), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil/plătitor.

(...)

(4) Pentru fiecare perioadă și obligație fiscală ce au făcut obiectul constatărilor, raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:”.

27. Alineatul (4) al articolului 137 se abrogă.

28. După articolul 137 se introduc două noi articole, art. 137¹ și 137², cu următorul cuprins:

„Articolul 137¹

Dreptul contribuabilului/plătitorului de a fi înștiințat

La începerea controlului operativ și inopinat, contribuabilul/plătitorul supus

controlului antifraudă are dreptul de a fi înștiințat cu privire la acțiunea care urmează să se desfășoare. În acest scop, inspectorul antifraudă desemnat cu efectuarea controlului, înmânează contribuabilului/plătitorului un aviz de control care cuprinde temeiul juridic și obiectul controlului antifraudă. Avizul de control nu se comunică în cazul în care, în executarea atribuțiilor sale, inspectorii antifraudă opresc, în trafic, mijloace de transport.

Articolul 137²

Rezultatele controlului antifraudă

(1) La finalizarea controlului operativ și inopinat se încheie proces-verbal de control/act de control, în condițiile legii. Un exemplar al procesului-verbal de control/actului de control se comunică contribuabilului/plătitorului.

(2) Procesul-verbal/actul de control prevăzut la alin. (1) constituie mijloc de probă în sensul art. 55, inclusiv în situația în care în conținutul său sunt prezentate consecințele fiscale ale neregulilor constatate.

(3) Contribuabilul/Plătitorul își poate exprima punctul de vedere față de constatările menționate în procesul-verbal/actul de control în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicare.”

29. Alineatul (3) al articolului 140 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Verificarea situației fiscale personale se desfășoară de regulă la sediul organului fiscal central. La cererea **justificată** a persoanei fizice supuse verificării, verificarea situației fiscale personale se poate desfășura și la:

- a) domiciliul său, dacă persoana verificată este în imposibilitate fizică de a se deplasa;
- b) domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență de specialitate sau juridică, potrivit art. 124 alin. (3), dacă domiciliul acestei persoane reprezintă și sediul său profesional.”

30. După alineatul (5) al articolului 140 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Prin solicitarea scrisă a persoanei fizice pentru desfășurarea verificării la domiciliul său sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență, se vor prezenta motivele argumentate și justificate cu documente care mijloace de probă pentru care se solicită schimbarea locului de desfășurare a verificării situației fiscale personale.”

31. Alineatul (1) al articolului 145 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic și legal, **cu excepția cazurilor în care se fac constatări în legătură cu săvârșirea unor fapte prevăzute de legea penală pentru care sunt aplicabile prevederile art. 122.”**

32. Alineatul (4) al articolului 158 se modifică și va avea următorul cuprins:

(4) Organul fiscal central emite înscris în certificatul de atestare fiscală sumele certe, lichide și exigibile pe care contribuabilul/plătitorul solicitant le are de încasat de la autorități contractante definite **potrivit Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare.** Înscrisul se face în baza unui document eliberat de autoritatea contractantă prin care se certifică faptul că sumele sunt certe, lichide și exigibile.”

33. Alineatul (3) al articolului 159 se modifică și va avea următorul cuprins:

(3) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării și este valabil **90 de zile** de la data emiterii.”

34. După alineatul (5) al articolului 159 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu

următorul cuprins:

„(5¹) Prin excepție de la dispozițiile alin. (5) proprietarii bunurilor care înstrăinează mijloace de transport nu trebuie să prezinte certificatul de atestare fiscală în cazul în care pentru înstrăinare utilizează formularul de contract aprobat prin ordin al ministrului potrivit dispozițiilor legale în vigoare.”

35. Alineatul (1) al articolului 160 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Orice persoană fizică sau juridică, alta decât cea prevăzută la art. 6¹ alin. (4), poate solicita organelor fiscale certificatul de atestare fiscală sau documente care să ateste situația fiscală a unui contribuabil numai cu consimțământul **expres și neechivoc** al contribuabilului în cauză.”

36. La articolul 164 denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

**„ARTICOLUL 164
Dispoziții privind corectarea erorilor din documentele de plată.”**

37. După alineatul (5) al articolului 164 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru documentele de plată întocmite de către terții popriți.”

38. După alineatul (9) al articolului 167, se introduce un nou alineat, alin. (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Dispozițiile alin. (9) se aplică în mod corespunzător și în cazul grupului fiscal constituit în domeniul impozitului de profit.”

39. După articolul 170 se introduce un nou articol, art. 170¹, cu următorul cuprins:

**Articolul 170¹
Prevederi speciale privind restituirea impozitului pe dividende**

(1) În cazul în care urmare regularizării dividendelor plătite ca urmare a distribuirii parțiale în cursul anului, potrivit art. 67 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultă sumă de restituit de la buget, plătitorul de dividende depune la organul fiscal competent o declarație de regularizare/cerere de restituire după restituirea de către acționiști sau acționarii dividendelor și până la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere restituirea. Pentru diferențele de restituit sunt aplicabile prevederile art. 167 sau 168, după caz.

(2) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

40. Alineatul (3) al articolului 173 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligației fiscale principale dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații, stabilite prin:

a) declarații de impunere depuse ulterior efectuării plății;

b) declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, inclusiv cele emise ca urmare a refacerii inspecției fiscale în condițiile art.129. În aceste cazuri, se datorează obligații fiscale accesorii de la data scadenței obligației fiscale principale până la data plății, inclusiv.”

41. După alineatul (3) al articolului 173 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul stingerii

obligațiilor fiscale prin alte modalități prevăzute de prezentul cod, decât cea prin plată.”

42. Alineatul (1) al articolului 181 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de **organul fiscal** prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de **organul fiscal** prin decizii de impunere.”

43. La articolul 181, preambulul alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce cu 75%, dacă obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie:”

44. După alineatul (2) al articolului 181 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Ori de câte ori organul fiscal constată incidența art. 181 alin. (2), acesta comunică decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare prin evidențierea reducerii de 75% aplicată.”

45. Alineatele (7) și (8) ale articolului 181 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Penalitatea de nedeclarare nu se aplică dacă obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de **organul fiscal** prin decizii de impunere rezultă din aplicarea unor prevederi ale legislației fiscale de către contribuabil/plătitor, potrivit interpretării organului fiscal cuprinse în norme, instrucțiuni, circulare sau opinii comunicate contribuabilului/plătitorului de către organul fiscal central.

(8) În cazul inspecției fiscale despre aplicarea penalității de nedeclarare potrivit alin. (1) sau, după caz, despre neaplicarea acesteia potrivit alin. (6) sau (7), se consemnează și se motivează în raportul de inspecție fiscală. Prevederile art. 130 alin. (5) și ale art. 131 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător. **Lipsa mențiunii din cuprinsul raportului de inspecție fiscală privind aplicarea penalității de nedeclarare conduce la decderea organului fiscal din dreptul de a mai aplica penalitatea prin alte acte administrative subsecvente sau accesorii.”**

46. După alineatul (13) al articolului 181 se introduce un nou alineat, alin. (13), cu următorul cuprins:

„(13) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și pentru obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie de regularizare emisă ca urmare a procedurii de control vamal ulterior.”

47. După alineatul (4) al articolului 182 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Dreptul contribuabilului/plătitorului de a solicita dobânda prevăzută de prezentul articol se prescrie în termen de 5 ani. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care:

- a) au fost stinse prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilului/plătitorului;
- b) anularea actului administrativ fiscal a devenit definitivă, în cazul prevăzut la alin. (2);
- c) restituirea a fost admisă definitiv, în cazul prevăzut la alin. (3).”

48. Alineatul (7) al articolului 184 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Eșalonarea la plată nu se acordă nici pentru obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice, **2.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică** și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.”

49. Alineatul (2) al articolului 193 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, precum și cele care fac obiectul amânării la plată potrivit art. 208, de până la 5.000 lei în cazul persoanelor fizice, **10.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică** și, respectiv, 20.000 lei în cazul persoanelor juridice, nu este necesară constituirea de garanții.”

50. După alineatul (9) al articolului 193 se introduce un nou alineat, alin. (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) Prevederile alin. (9) se aplică în mod corespunzător și în cazul în care pentru creanțele solicitate la eșalonare a fost instituit, anterior emiterii titlului de creanță în care aceste creanțe au fost individualizate, un sechestrul asigurătoriu, transformat în sechestrul executoriu în condițiile art. 213 alin. (3), precum și în cazul în care există sume indisponibilizate în conturile bancare ale debitorului ca urmare a popririi asigurătorii sau executorii care acoperă valoarea prevăzută la alin. (14). Sumele indisponibilizate vor fi virate la trezorerie în vederea constituirii garanției potrivit art. 195 alin. (6) lit. a.”

51. Alineatele (11) și (18) ale articolului 193 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (6) lit. c) și d) se evaluează de un evaluator autorizat, care întocmește un raport de evaluare conform standardelor de evaluare în vigoare.”

(...)

(18) Pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea **temeinic justificată** a debitorului. **În urma analizării celor solicitate de debitor, organul fiscal poate aproba sau respinge solicitarea privind înlocuirea sau redimensionarea garanției. În cazul aprobării, procentajul suplimentar al garanției care se ia în calcul la stabilirea valorii garanției este cel în vigoare la data înlocuirii sau redimensionării garanției, corespunzător perioadei de timp rămase din eșalonarea la plată acordată. Organul fiscal, la cererea debitorului, eliberează diferența de garanție care depășește valoarea luată în calcul cu ocazia redimensionării iar în cazul înlocuirii, eliberează garanția constituită asupra bunului înlocuit.”**

52. După alineatul (24) al articolului 193 se introduce un nou alineat, alin. (25), cu următorul cuprins:

„(25) În cazul în care contribuabilii care beneficiază de eșalonare la plată, dețin în proprietate bunuri deja sechestrate de către organul fiscal, altele decât cele care fac obiectul garanțiilor constituite potrivit prezentului articol, sechestrul instituit pe aceste bunuri se ridică”.

53. Alineatul (5) al articolului 195 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (4), pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), precum și pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată în derulare, la cererea debitorului, se poate aproba și o altă perioadă de eșalonare, **calculată de la data emiterii deciziei de modificare a deciziei de eșalonare la plată** și care nu poate depăși perioada prevăzută la art. 184 sau 206, după caz. Dispozițiile art. 184 alin. (8) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

54. La articolul 206 alineatul (2) litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

c) debitorul depune, în cel mult 30 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, o garanție în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face obiectul eșalonării la plată, precum și a penalităților de întârziere și **dobânzilor** ce pot face obiectul amânării la plată potrivit art. 208, înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentului capitol.”

55. Alineatul (2) al articolului 212 se modifică și va avea următorul cuprins:
„(2) În cazul garanțiilor prevăzute la art. 211 lit. a) și b), organul fiscal dispune instituției de credit sau instituției financiare nebankare ori societății de asigurare emitente a scrisorii de garanție sau poliței de asigurare de garanție, după caz, sau instituției de credit ori instituției financiare nebankare ori societății de asigurare din România care a confirmat scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție ori unității de Trezorerie a Statului, după caz, virarea, în termen de cel mult 15 zile de la data solicitării, a sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare.”

56. Alineatul (13) al articolului 213 se modifică și va avea următorul cuprins:
„(13) Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 268 ale prezentului Cod, împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate formula acțiune în anulare, în termen de 30 de zile de la comunicare, la secția de contencios administrativ a tribunalului competent, fără a fi necesară parargerea procedurii realeabile. Hotărârea prin care se pronunță anularea deciziei este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.”

57. Alineatul (1) al articolului 214 se modifică și va avea următorul cuprins:
„(1) Măsurile asigurătorii instituite potrivit art. 213 se ridică în tot sau în parte, prin decizie motivată, de către creditorul fiscal, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garanției prevăzute la art. 211, după caz. **Refuzul nejustificat de a soluționa cererea de ridicare formulată de către cel interesat se poate ataca la instanța de contencios administrativ competentă. Cererea se judecă de urgență și cu precădere. Procedura prevăzută de art. 200 Cod procedură civilă nu este aplicabilă iar întâmpinarea nu este obligatorie. Hotărârea prin care se pronunță anularea refuzului nejustificat este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.”**

58. La articolul 217 alineatul (1) litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:
„d) la data comunicării procesului-verbal de insolabilitate/procesului-verbal adițional de insolabilitate;”

59. După alineatul (1) al articolului 219 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:
„(2) **Sumele plătite de contribuabil/plătitor fără a fi datorate pentru care termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) s-a împlinit, se scad din evidența organului fiscal după expirarea acestui termen, cu excepția cazului în care a operat compensarea potrivit art. 167.”**

60. Alineatele (1) și (8) ale articolului 276 se modifică și vor avea următorul cuprins:
„(1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare silită competent potrivit art. 30, art. 37 și art. 38.

(...)
(5) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 30 alin. (1), art. 37 și art. 38 nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, conținutul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestuia, organul de executare silită restituie de îndată titlurile executorii organelor emitente.”

61. După alineatul (5) al articolului 235 se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Pe perioada suspendării executării silită potrivit prezentului articol, contribuabilul poate solicita acordarea eșalonării la plată pentru aceste obligații fiscale suspendate la executarea silită. În acest caz, scrisoarea de garanție poate constitui garanție potrivit art. 193, în scopul acordării eșalonării la plată.”

62. După alineatul (6) al articolului 235 se introduc două noi alineate, alin. (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Prin derogare de la alin. (6), pentru acordarea eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, în condițiile alin. (5¹), organul fiscal emite o decizie prin care stabilește cuantumul accesoriilor.

(8) Măsurile asigurătorii devenite executorii ca urmare a emiterii actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creanțe fiscale, se ridică în condițiile în care contribuabilul/plătitorul constituie garanție potrivit prezentului articol.”

63. La articolul 236 alineatul (9) litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să plătească, în termen de 3 zile sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal suma reținută și cuvenită, în contul indicat de organul de executare silit.”

64. Articolul 241 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 241

Înlocuirea bunurilor sechestrate

(1) La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun :

a) cu sechestrul asupra altui bun și numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini, sub condiția acoperirii limitei de 100% din valoarea creanței rămase de recuperat pentru care s-a instituit sechestrul.

b) cu scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție/comisemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului, pe o perioadă de maxim 6 luni la nivelul obligației fiscale rămase de recuperat la data depunerii garanției, pentru care s-a început executarea silită a bunului ce se solicită a fi înlocuit. Organul de executare execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia dacă nu se prelungește garanția.

(2) După înlocuirea bunurilor potrivit alin. (1), sechestrul aplicat asupra bunurilor ce s-au înlocuit se ridică.”

65. După alineatul (4) al articolului 265 se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul în care ulterior declarării stării de insolvabilitate debitorii înregistrează alte obligații fiscale restante, organul fiscal comunică un proces-verbal adițional la procesul-verbal de insolvabilitate, în care se înscriu creanțele fiscale născute ulterior declarării stării de insolvabilitate. Prevederile alin. (2) - (4) se aplică în mod corespunzător.”

66. Alineatul (2) al articolului 268 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal. În lipsa unui act administrativ fiscal, devin incidente prevederile art. 8 alin. (1), teza II și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

67. Alineatul (2) al articolului 269 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Obiectul contestației îl constituie sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, precum și sumele și măsurile nestabilite de către organul fiscal dar pentru care există această obligație potrivit legii.”

68. Alineatul (3) al articolului 270 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Organul fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat întocmește dosarul contestației, precum și referatul cu propuneri de soluționare și le înaintează, în termen de cel mult 5 zile de la data primirii, organului de soluționare competent.”

69. Articolul 272 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 272

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva titlurilor de creanță precum și împotriva actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central se soluționează de către structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Activitatea de soluționare a contestațiilor se realizează de către structura specializată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice atât la nivel central, cât și la nivel teritorial.

(3) Competența și atribuțiile structurii specializate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și a structurilor teritoriale de soluționare a contestațiilor se stabilesc prin ordinul ministrului finanțelor publice.

(4) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de organele fiscale locale se soluționează de către aceste organe fiscale.

(5) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de alte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale se soluționează de către aceste autorități.”

70. Alineatul (5) al articolului 274 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Decizia se semnează de către conducătorul structurii de soluționare a contestației sau de persoana cu funcție de conducere împuternicită de acesta, după caz.”

71. Alineatul (5) al articolului 276 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Contestatorul poate solicita organului de soluționare competent susținerea orală a contestației. În acest caz, organul de soluționare fixează un termen pentru care convoacă contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora. Această solicitare poate fi adresată organului de soluționare competent în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării contestației, sub sancțiunea decăderii. **La solicitarea contestatorului, organul de soluționare este obligat să asigure acestuia accesul la toate probele ce au legătură cu soluționarea contestației fiscale, cu excepția cazului în care obiective de interes general justifică restrângerea accesului la respectivele probe.**”

72. După articolul 281 se introduce un nou articol, art. 281¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 281¹

Revocarea deciziei de soluționare

(1) Decizia emisă în soluționarea contestației poate fi revocată, de către organul emitent, la cererea contribuabilului/plătitorului, în următoarele situații:

a) nu s-a avut în vedere aplicarea la speță a anumitor dispoziții legale care ar fi schimbat fundamental soluția adoptată;

b) ulterior emiterii deciziei de către structura de soluționare a contestației se emite o decizie de către Comisia fiscală centrală care oferă o altă interpretare dispozițiilor legale incidente speței;

c) anterior sau ulterior emiterii deciziei de către structura de soluționare a contestației se adoptă o hotărâre judecătorească a Înaltei Curte de Casație și Justiție a României fie în interpretare fie un recurs în interesul legii care dictează o anumită practică judiciară pentru problematica supusă analizei diferită de cea din decizia de soluționare a contestației

d) anterior sau ulterior emiterii deciziei de către structura de soluționare a contestației se adoptă o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene care, în mod evident, este contrară deciziei din soluționare a contestației administrative.

(2) Cererea prevăzută la alin (1) poate fi depusă:

a) în cazul deciziilor de soluționare a contestațiilor prin care s-a formulat acțiune în

contencios administrativ până la data la care instanța judecătorească emite o hotărâre definitivă.

b) în cazul deciziilor de soluționare a contestațiilor prin care nu s-a formulat acțiune în contencios administrativ în termenul de prescripție al dreptului de a cere executarea silită chiar dacă obligația fiscală a fost stinsă.

(3) Cererea de revocare se soluționează prin decizie de admitere sau respingere. Împotriva deciziei de respingere se poate formula, acțiune la secția de contencios administrativ a Tribunalului competent.”

73. Alineatul (3) al articolului 336 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevăzute de lege a **declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice** constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 500 lei.”

74. Alineatul (3) al articolului 338 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Contravenientul poate achita în termen de cel mult **10 zile** de la data împlinirii sau comunicării procesului-verbal jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezentul cod, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

Art. 33. – Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (2²) al articolului 67 se introduce un nou alineat, alineatul (2³), cu următorul cuprins:

„(2³) Societățile care distribuie trimestrial dividende nu pot acorda acționarilor sau asociaților, după caz, sau altor persoane afiliate așa cum sunt definite la art. 7, pct. 26 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, avansuri sau împrumuturi, până la regularizarea sumelor astfel distribuite sub formă de dividende. Interdicția prevăzută la prezentul alineat nu vizează avansurile acordate în legătură cu desfășurarea activității economice.”

2. După alineatul (3) al articolului 67 se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Rezervele statutare și facultative, precum și profitul reportat, pot constitui obiect al distribuirii sub formă de dividende.”

3. După articolul 69 se introduce un nou articol, articolul 69¹, cu următorul cuprins:

„Art. 69¹. – Societățile care la sfârșitul exercițiului financiar înregistrează profit, dar cumulată pe ultimii 5 ani au înregistrat pierdere contabilă reportată, pot efectua distribuirea de dividende din profitul exercițiului financiar curent numai după constituirea rezervelor legale, acoperirea pierderii contabile reportate și constituirea de rezerve în conformitate cu cerințele statutare.”

4. Alineatul (5) a articolului 153²⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul întrunirii adunării generale extraordinare în conformitate cu alin. (1) sau dacă adunarea generală extraordinară nu a putut delibera valabil nici în a doua convocare, Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală sau orice persoană interesată se poate adresa instanței pentru a cere dizolvarea societății. Dizolvarea poate fi cerută și în cazul în care obligația impusă societății potrivit alin. (4) nu este respectată. În oricare dintre aceste cazuri, instanța poate acorda societății un termen ce nu poate depăși 6 luni pentru regularizarea situației. Societatea nu va fi dizolvată dacă reconstituirea activului net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social are loc până la împlinirea termenului acordat de instanță.”

5. După alineatul (5) al articolului 153²⁴ se introduc șase noi alineate, alineatele (6) -

(11), cu următorul cuprins:

„(6) Pe baza situațiilor financiare anuale, Ministerul Finanțelor Publice întocmește, până la finalul anului următor celui pentru care s-au întocmit situațiile financiare anuale, lista societăților al căror activ net s-a diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris, pe care o publică pe pagina sa de internet. Informațiile cuprinse în listă vor fi transmise, în format electronic, Oficiului Național al Registrului Comerțului, în vederea înregistrării în registrul comerțului. În cazul societăților care, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, optează pentru un exercițiu financiar direct de anul calendaristic, la publicarea listei respective se va avea în vedere o perioadă corespunzătoare datei la care se referă acele situații financiare anuale.

(7) În lista prevăzută la alin. (6) nu sunt înscrise societățile înființate în cursul anului.

(8) Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală formulează acțiuni de dizolvare a tuturor societăților care îndeplinesc condiția de a fi înscrise în doi ani consecutivi în lista prevăzută la alin. (6).

(9) Lichidarea și radierea societății se efectuează potrivit dispozițiilor art. 237.

(10) Acțiunea de dizolvare prevăzută la alin. (8) se formulează, de asemenea, în cazul societăților care nu depun doi ani consecutivi situații financiare anuale, în termen de 6 luni de la termenul de depunere a situațiilor financiare anuale pentru cel de-al doilea exercițiu financiar.

(11) În cazul în care, în termenul acordat potrivit prevederilor alin. (5), societatea procedează la reconstituirea activului net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social, Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală va transmite, de îndată, Oficiului Național al Registrului Comerțului informațiile corespunzătoare, în vederea înregistrării în registrul comerțului”.

6. Alineatul (1) al articolului 185 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În condițiile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consiliul de administrație, respectiv directoratul, este obligat să depună la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în format hârtie și în format electronic sau numai în formă electronică, având atașată o semnătură electronică extinsă, hotărârile adunării generale ordinare a acționarilor/asociaților, situațiile financiare anuale, raportul lor, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, după caz.”

7. Alineatul (1) al art. 201 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Situațiile financiare vor fi întocmite după normele prevăzute pentru societatea pe acțiuni, prevederile art. 185 aplicându-se în mod corespunzător.”

8. După alineatul (2) al articolului 210 se introduc patru noi alineate, alineatele (2¹) - (2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul societăților care au înregistrat activ net sub limita prevăzută de lege, este obligatorie majorarea capitalului social prin conversia în acțiuni/părți sociale a datoriilor față de acționari/asociați, rezultate din împrumuturi sau alte finanțări acordate de aceștia, cu respectarea prevederilor art. 206.

(2²) Cerința prevăzută la alin. (2¹) se consideră îndeplinită dacă adunarea generală a acționarilor/asociaților adoptă în acest sens o hotărâre pe care o depune la ONRC, în vederea înregistrării în registrul comerțului, în termen de 90 de zile de la aprobarea situațiilor financiare anuale.

(2³) La societățile la care statul este acționar/asociat, în datoriile față de acționari/asociați prevăzute la alin. (2¹) nu sunt incluse datoriile față de bugetul general consolidat, respectiv împrumuturile pe care societățile le primesc, potrivit legii, din veniturile rezultate din privatizare. Prevederile prezentului alineat se aplică și societăților la care unitățile administrativ-teritoriale dețin calitatea de acționar/asociat.

(2⁴) La societățile la care statul este acționar/asociat, conversia, procedura și condițiile

efectuării conversiei se stabilesc prin hotărâre a Guvernului sau prin hotărâre a Consiliului general/local, după caz.”

9. Articolul 237 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 237 – (1) Oficiul Național al Registrului Comerțului, din oficiu, sau la cererea oricărei persoane interesate, inclusiv a societății, după caz, va putea pronunța dizolvarea societății, cu citarea acesteia, în cazurile în care:

- a) societatea nu mai are organe statutare sau acestea nu se mai pot întruni;
- b) acționarii/asociații au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut ori reședința cunoscută;
- c) nu mai sunt îndeplinite condițiile referitoare la sediul social, inclusiv ca urmare a expirării duratei actului care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social ori transferului dreptului de folosință sau proprietate asupra spațiului cu destinație de sediu social;
- d) a încetat activitatea societății sau nu a fost reluată activitatea după perioada de inactivitate temporară, anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului, perioadă care nu poate depăși 3 ani de la data înscrierii în registrul comerțului;
- e) societatea nu și-a completat capitalul social, în condițiile legii.

(2) La cererea Ministerului Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală sau a oricărei persoane interesate, Oficiul Național al Registrului Comerțului va putea pronunța dizolvarea societății, în cazurile în care:

- a) societatea nu și-a depus situațiile financiare anuale sau, după caz, raportările contabile la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în termenul prevăzut de lege, dacă perioada de întârziere depășește 60 de zile lucrătoare;
- b) societatea nu și-a depus la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în termenul prevăzut de lege, declarația că nu a desfășurat activitate de la constituire, dacă perioada de întârziere depășește 60 de zile lucrătoare.

(3) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului urmează să se pronunțe asupra dizolvării, în condițiile alin. (1), se va afișa pe portalul de servicii on-line al Oficiului Național al Registrului Comerțului cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte și se va transmite Ministerului Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(4) Lista societăților pentru care Oficiul Național al Registrului Comerțului urmează să se pronunțe asupra dizolvării, în condițiile alin. (2), se va afișa pe pagina de Internet a Ministerului Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte de depunerea cererii de dizolvare.

(5) Soluționarea cererilor de dizolvare este supusă dispozițiilor privind procedura necontencioasă judiciară din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă și se asigură de către persoana investită în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Prin rezoluția prin care s-a pronunțat dizolvarea societății, Oficiul Național al Registrului Comerțului procedează la numirea unui lichidator înscris în Tabloul Practicienilor în Insolvență și care și-a manifestat intenția de a accepta să fie numit lichidator prin depunerea solicitării la oficiul registrului comerțului. Numirea lichidatorului va fi înregistrată în registrul comerțului la data expirării termenului pentru formularea plângerii, respectiv la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost soluționată plângerea.

(7) Rezoluția Oficiului Național al Registrului Comerțului prin care s-a pronunțat dizolvarea se înregistrează în registrul comerțului la oficiul registrului comerțului la care este înregistrată societatea, se comunică electronic Ministerului Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală și se publică pe portalul de servicii on-line al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

(8) Orice persoană interesată, inclusiv societatea, poate formula plângere împotriva rezoluției de dizolvare, fiind aplicabile regulile de drept comun pentru soluționarea cererilor de înregistrare în registrul comerțului. Hotărârea pronunțată de tribunalul în a cărui rază teritorială își are societatea sediul social poate fi atacată numai cu apel în termen de 30 de zile de la comunicare.

La rămânerea definitivă a hotărârii, aceasta se transmite spre înregistrare în registrul comerțului a mențiunii de numire a lichidatorului.

(9) După înregistrarea în registrul comerțului a mențiunii de dizolvare, persoana juridică intră în lichidare, potrivit prevederilor prezentei legi.

(10) Rezoluțiile pronunțate în condițiile alin. (6) se comunică electronic lichidatorului numit, se publică pe portalul de servicii on-line al Oficiului Național al Registrului Comerțului și se înregistrează în registrul comerțului.

(11) Radierea societăților din registrul comerțului se face în condițiile art. 260 din prezenta lege.

(12) Remunerarea lichidatorului se face din averea societății dizolvate sau, în lipsă, din fondul de lichidare, constituit potrivit legii. Remunerația lichidatorului este în cuantum fix de 1.000 lei, decontul final al cheltuielilor efectuate de lichidator în legătură cu lichidarea societății urmand a se face, pentru situația în care nu există bunuri în averea societății dizolvate, de către Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, la solicitarea lichidatorului.

(13) În exercitarea atribuțiilor sale de lichidare, atunci când lichidatorul este numit de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, la cererea oricărei persoane interesate, acesta este scutit de orice taxă, tarif, comision, taxă judiciară de timbru și altele asemenea.

(14) Vizualizarea rezoluțiilor de dizolvare și de numire a lichidatorului, publicate pe portalul de servicii on-line al Oficiului Național al Registrului Comerțului, se face cu titlu gratuit.”

10. După articolul 281 se introduce un nou articol, articolul 281¹, cu următorul cuprins:

„Art. 281¹. – (1) Nerespectarea prevederilor art. 67 alin. (2³) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10% la 20% din suma acordată ca sub formă de dividende.

(2) Nerespectarea prevederilor art. 69¹ constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5% la 10% din suma distribuită ca dividende cu încălcarea prevederilor aceluși articol.

(3) Nerespectarea prevederilor art. 210 alin. (2¹) în termenul prevăzut la art. 210 alin. (2²) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5% la 10% din suma reprezentând valoarea datoriilor menționate la art. 210 alin. (2¹).

(4) Amendă aplicată potrivit alin. (1) - (3) nu poate fi mai mică de 5.000 lei și se suportă de administrator/reprezentantul legal al societății sau altă persoană care se face responsabilă de nerealizarea procedurilor legale necesare respectării prevederilor menționate la alin. (1) - (3).

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) - (3) se realizează de către organele abilitate din cadrul din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală, conform competențelor acestora.”

Art. 34. – Articolul 33 se aplică societăților din sectorul nefinanciar. În înțelesul prezentei legi, prin societăți din sectorul nefinanciar se înțeleg acele societăți înființate exclusiv în baza Legii societăților nr. 31/1990, a căror activitate principală se află în afara activităților incluse în cadrul sectorului intermediului financiar și al asigurărilor, potrivit Clasificării activităților din economia națională, aprobate prin Ordin al președintelui Institutului Național de Statistică.

Art. 35. – Sunt exceptate de la prevederile art. 33 societățile care se află în procedura insolvenței potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 36. – Legea contabilității nr. 82/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 18 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. Articolul (1) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Societățile comerciale, societățile/companiile naționale, regiile autonome, instituturile naționale de cercetare-dezvoltare, societățile cooperatiste, celelalte persoane juridice, precum și persoanele juridice străine care au rezidența fiscală în România, au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea financiară, potrivit prezentei legi.”

2. După alineatul (3²) al articolului 19, se introduce un nou alineat, alineatul (3³), cu următorul cuprins:

„(3³) În cazul în care la sfârșitul exercițiului financiar se înregistrează pierdere contabilă, aceasta se reflectă ca atare în situațiile financiare anuale, urmând a fi preluată ca pierdere reportată la începutul exercițiului financiar următor celui de raportare.”

Art. 37. - Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7, punctele 18, 26 litera d), 37 și 40 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„18. locul conducerii efective – locul în care, dacă nu se demonstrează altfel, persoana juridică străină, înregistrată într-un stat străin cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, realizează operațiuni care corespund unor scopuri economice, reale și de substanță care nu reprezintă o simplă administrare de valori mobiliare sau alte active și unde este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) deciziile economico-strategice necesare pentru conducerea activității persoanei juridice străine în ansamblul său se iau în România de către directorii executivi/membrii consiliului de administrație; sau

b) cel puțin 50% din directorii executivi/membrii consiliului de administrație ai persoanei juridice străine sunt rezidenți.

26. d) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă o persoană deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor sale afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât și la cea de-a doua ori dacă le controlează în mod efectiv;

37. rezident - orice persoană juridică română, orice persoană juridică străină înregistrată într-un stat străin cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, având locul de exercitare efectivă a conducerii în România, orice persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene sau orice persoană fizică rezidentă. Rezidentul are obligație fiscală integrală în România, fiind contribuabil supus impozitării în România pentru veniturile mondiale obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, conform prevederilor prezentei legi și ale tratatelor în vigoare încheiate de România;

40. titlu de participare - orice acțiune sau altă parte socială într-o societate în nume colectiv, societate în comandită simplă, societate pe acțiuni, societate în comandită pe acțiuni, societate cu răspundere limitată sau într-o altă persoană juridică;”

2. După articolul 8, se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

ART. 8¹ Locul conducerii efective în România al unei persoane juridice străine

(1) Dacă o persoană juridică străină este considerată rezidentă atât în România, cât și într-un stat semnatar al unei convenții de evitare a dublei impuneri la care România este parte, rezidența acestei persoane se va stabili în România potrivit locului conducerii efective, dacă nu se prevede altfel.

(2) Rezidența în România a persoanei juridice străine se stabilește de către organul fiscal central competent pe baza chestionarului prevăzut la art. 230 alin. (8) și a următoarelor documente anexate

la acesta:

a) copia legalizată însoțită de traducerea autorizată a deciziei/hoarării acționarilor/asociaților/membrilor consiliului de administrație/directorilor executivi ai persoanei juridice străine cu privire la stabilirea locului conducerii efective în România;

b) copia legalizată însoțită de traducerea autorizată a actului constitutiv actualizat al persoanei juridice străine;

c) copia legalizată a extrasului de la Registrul Comerțului sau organismului similar din statul străin în care este înregistrată persoana juridică străină, din care rezultă acționariatul și aportul acestuia în capitalul persoanei juridice străine; orice modificări ulterioare se comunică organului fiscal central competent în termen de 45 de zile calendaristice de la data producerii lor;

d) copia documentului sau actului privind utilizarea spațiului din România unde se va exercita efectiv conducerea persoanei juridice străine;

e) copia legalizată însoțită de traducerea autorizată a contractelor încheiate cu directorii executivi/membrii consiliului de administrație ai persoanei juridice străine având locul conducerii efective în România;

(3) Organul fiscal central competent, analizează documentația prezentată de persoana juridică străină, stabilește dacă locul conducerii efective este în România și notifică persoana juridică străină dacă păstrează rezidența statului străin sau devine persoană juridică străină rezidentă în România.

(4) Persoana juridică străină rezidentă în România potrivit locului conducerii efective are următoarele obligații:

a) să se înregistreze la organul fiscal central competent, potrivit declarației de înregistrare fiscală/declarație de mențiuni/ declarație de radiere pentru persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România în termen de 30 zile de la data la care a fost notificat că este persoană rezidentă în România;

b) să păstreze procesele-verbale ale ședințelor de consiliu și ale adunărilor acționarilor;

c) să conducă și să păstreze în România evidența contabilă, respectiv să întocmească situațiile financiare conform legislației contabile din România;

d) să se înregistreze ca plătitor de impozit pe profit;

e) să își mențină rezidența în România pe o perioadă de cel puțin un an fiscal.

(5) Prevederile Titlului II „Impozitul pe profit” din prezentul cod, sunt aplicabile și persoanei juridice străine rezidentă în România potrivit locului conducerii efective.

(6) În scopul administrării creanțelor fiscale, organul fiscal central poate să stabilească și să înregistreze, din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale, un loc al conducerii efective în România al unei persoane juridice străine, care nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare fiscală, potrivit legii.

(7) Stabilirea rezidenței în România de către o persoană juridică străină nu trebuie să aibă la baza aranjamente artificiale în scopul reducerii impozitelor care ar fi trebuit să fie plătite în statul străin și nu trebuie să creeze oportunități de nepozitare sau de impozitare mai scăzută în România, inclusiv prin aranjamente de utilizare a convențiilor fiscale încheiate de România, numai în scopul evitării plății impozitelor în beneficiul direct sau indirect al unor rezidenți din țerte jurisdicții.

3. La articolul 12, literele h), j), m) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) veniturile unei persoane juridice străine obținute din transferul proprietăților imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăți, inclusiv închirierea sau cedarea folosinței bunurilor proprietăți imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum și veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la un rezident;

j) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare, deținute la un rezident și din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români;

(...)

m) venituri reprezentând remunerații primite de nerezidenții ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unui rezident;

(...)

s) venituri realizate din lichidarea unui rezident;”

4. La articolul 22, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Profitul investit în echipamente tehnologice, calculatoare electronice și echipamente periferice, mașini și aparate de casă, de control și de facturare, în programe informatice, precum și venitul dreptul de utilizare a programelor informatice, produse și/sau achiziționate, inclusiv în baza contractelor de leasing financiar, și puse în funcțiune, folosite în scopul desfășurării activității economice, este scutit de impozit. Activele corporale pentru care se aplică scutirea de impozit sunt cele încadrate în categoriile respective potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(...)

(4) În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 47 care devin plătitori de impozit pe profit în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (3¹) și art. 52, pentru aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil brut cumulat de la începutul trimestrului respectiv investit în activele prevăzute la alin. (1), puse în funcțiune începând cu trimestrul în care aceștia au devenit plătitori de impozit pe profit.”

5. La articolul 25, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Prevederile alin. (10) nu se aplică în cazul cesiunilor de titluri de valoare.”

6. La articolul 26 alineatul (1), literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) ajustările pentru pierderile așteptate aferente activelor financiare din operațiuni cu clientela, din operațiuni interbancare și creanțe din operațiuni de leasing financiar, înregistrate potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară aplicabile, de către instituțiile de credit persoane juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau din state care nu aparțin Spațiului Economic European;

f) ajustările pentru pierderile așteptate aferente activelor financiare din operațiuni cu clientela, din operațiuni interbancare și creanțe din operațiuni de leasing financiar înregistrate potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară aplicabile, de către sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state membre ale Uniunii Europene și state aparținând Spațiului Economic European;”

7. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii mijloacelor fixe amortizabile, precum și investițiile efectuate la acestea se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării potrivit prevederilor prezentului articol. În sensul prezentului articol durata normală de utilizare reprezintă durata de utilizare economică stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile.”

8. La articolul 28 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) are o valoare fiscală egală sau mai mare decât 2.500 lei, la data intrării în patrimoniul contribuabilului; această valoare se actualizează prin hotărâre a Guvernului;”

9. La articolul 28, alineatul (23) se abrogă.

10. La articolul 28, alineatul (25) se abrogă.

11. La articolul 29, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

“(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1)-(3), contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, pentru determinarea rezultatului fiscal, vor avea în vedere următoarele reguli:

a) în cazul în care contractul de leasing transferă dreptul de proprietate asupra activului suport la locatar până la încheierea duratei contractului de leasing sau costul activului aferent dreptului de utilizare reflectă faptul că locatarul va exercita o opțiune de cumpărare, locatarul deduce cheltuielile cu amortizarea activului aferent dreptului de utilizare pe durata activului suport, determinată potrivit art. 28, cu respectarea și a celorlalte condiții prevăzute în cadrul art. 28;

b) în cazul contractelor de leasing care nu îndeplinesc condiția prevăzută la lit. a), cheltuielile cu amortizarea activului aferent dreptului de utilizare se deduc astfel:

1. pe durata contractului de leasing, în situația în care locatarul amortizează activul respectiv pe aceeași durată, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

2. pe durata activului-suport determinată potrivit art. 28 în situația în care locatarul amortizează pe durata de utilizare economică a activului-suport, potrivit reglementărilor contabile aplicabile. În cazul în care activele-suport sunt de natura celor prevăzute la art. 28 alin.(4), cu excepția celor prevăzute la art. 28 alin.(4) lit. c), cheltuielile cu amortizarea activului aferent dreptului de utilizare se deduc pe durata contractului de leasing;

c) pentru deducerea cheltuielilor privind dobânzile, în cazurile prevăzute la lit. a) și b), se aplică prevederile art. 40²⁾;

d) în situația în care activele-suport care fac obiectul contractelor prevăzute la lit. a) reprezintă active de natura celor prevăzute la art. 22 alin.(1), scutirea de impozit pe profit a profitului reinvestit, potrivit art. 22, se aplică la valoarea dreptului de utilizare a activelor respective;

e) pentru deducerea cheltuielilor prevăzute la lit. b) se aplică și prevederile art. 25 alin.(1) și art. 25 alin.(3) lit. 1), după caz;

f) în cazul în care se efectuează reevaluarea activului aferent dreptului de utilizare sunt aplicabile prevederile art. 7 pct. 44 lit.c), art. 23 lit.g), art. 25 alin.(4) lit. 1), art. 26 alin.(6) și (7);

g) pentru clasificarea contractelor de leasing, locatarul nu aplică prevederile art. 7 pct. 7 și 8.

(5) În cazul contractelor de leasing pe termen scurt și în cazul contractelor de leasing în care activul-suport are o valoare mică, pentru care locatarul optează să nu aplice dispozițiile privind recunoașterea contractelor de leasing, potrivit reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, cheltuielile reprezentând plățile de leasing aferente acestor contracte, reprezintă cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal.”

12. La articolul 31, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

“(2¹) Prevederile alin. (2) se aplică și:

a) contribuabilului care, în calitate de absorbant/beneficiar al unei operațiuni de fuziune/divizare/desprindere, preia de la un plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care a fost anterior plătitor de impozit pe profit, o pierdere fiscală nerecuperată integral de către absorbant/divizat/cedent, potrivit prevederilor prezentului articol. Această pierdere se recuperează de către contribuabil, pe perioada rămasă, cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani;

b) contribuabilului care, într-o perioadă anterioară în care era plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, a preluat, ca absorbant/beneficiar al unei operațiuni de fuziune/divizare/desprindere, de la un plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, fost plătitor de impozit pe profit, o pierdere fiscală nerecuperată, potrivit prevederilor prezentului articol. Această pierdere se recuperează de către contribuabil pe perioada rămasă, cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani;

c) contribuabilului care, într-o perioadă anterioară în care era plătitor de impozit pe

veniturile microîntreprinderilor, a preluat, ca absorbant/beneficiar al unei operațiuni de fuziune/divizare/desprindere, de la un alt plătitor de impozit pe profit, o pierdere fiscală nerecuperată integral, potrivit prevederilor prezentului articol. Această pierdere se recuperează de către contribuabil pe perioada rămasă cuprinsă între anul înregistrării pierderii fiscale și limita celor 7 ani.”

13. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Reguli generale aplicabile persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene, și persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România

Prevederile referitoare la persoana juridică română cuprinse în art. 23, 24, 32, 33, 34, 38, art. 39, precum și art. 43 se aplică în aceleași condiții și situații persoanelor juridice cu sediul în România, înființate potrivit legislației europene, și persoanelor juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România.

Pentru aplicarea art. 24 și 33 persoanele juridice străine care au locul de exercitare a conducerii efective în România trebuie să aibă una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1, respectiv anexa 3, din prezentul titlu.”

14. La articolul 39, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(6) Creditul acordat pentru impozitele plătite unui stat străin într-un an fiscal nu poate depăși impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozitare pe profit prevăzute la art. 17 la profitul impozabil obținut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu, sau la venitul obținut din statul străin. Creditul se acordă din impozitul pe profit calculat pentru anul în care impozitul a fost plătit statului străin. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau de către plătitorul de venit/agentul care reține la sursă impozitul în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează un astfel de document. Pentru veniturile pentru care nu se realizează reținerea la sursă, impozitul plătit în străinătate de persoană juridică se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau prin copia declarației fiscale sau a documentului similar depusă/depus la autoritatea competentă străină însoțită de documentația care atestă plata acestuia.”

15. După Capitolul IV se introduce un nou capitol, capitolul IV¹ „Reguli privind consolidarea fiscală în domeniul impozitului pe profit”, alcătuit din articolele 42¹ – 42¹¹, cu următorul cuprins:

"CAPITOLUL IV¹

Reguli privind consolidarea fiscală în domeniul impozitului pe profit

ART. 42¹ Prevederile prezentului capitol instituie sistemul de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit și reglementează impozitarea grupului fiscal.

ART. 42² Definiții specifice

În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. Grupul fiscal în domeniul impozitului pe profit se constituie din cel puțin două dintre următoarele entități, denumite în continuare membri:

i) o persoană juridică română/persoană juridică cu sediul social în România înființată potrivit legislației europene și una sau mai multe persoane juridice române/persoane juridice cu sediul social în România înființate potrivit legislației europene la care aceasta deține, în mod direct sau indirect, cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot al acestora;

ii) cel puțin două persoane juridice române la care o persoană fizică română deține, în mod

direct sau indirect, cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot;

iii) cel puțin două persoane juridice române deținute, în mod direct sau indirect, în proporție de cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot, de o persoană juridică/fizică, rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii sau într-un stat cu care s-a încheiat un acord privind schimbul de informații;

iv) cel puțin o persoană juridică română deținută, în mod direct sau indirect, în proporție de cel puțin 75% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot, de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii sau într-un stat cu care s-a încheiat un acord privind schimbul de informații și sediul permanent/sediul permanent desemnat din România al acestei persoane juridice străine.

2. Persoana juridică responsabilă reprezintă persoana juridică română/persoana juridică cu sediul social în România înființată potrivit legislației europene, membră a unui grup fiscal în domeniul impozitului pe profit, desemnată pentru determinarea impozitului pe profit datorat de grupul fiscal, depunerea declarației de impozit pe profit și efectuarea plății impozitului pe profit în numele grupului.

ART. 42³ Reguli de aplicare a sistemului de consolidare fiscală și constituirea grupului fiscal

(1) Perioada de aplicare a sistemului de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit este de 5 ani fiscali, iar sistemul este opțional. Opțiunea se comunică organului fiscal competent pe baza unei cereri comune depuse de reprezentantul legal al persoanei juridice responsabile semnată de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului. Cererea se depune cu cel puțin 60 de zile înainte de începerea perioadei pentru care se solicită aplicarea consolidării fiscale. Sistemul de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit se aplică începând cu anul fiscal următor depunerii cererii.

(2) Pentru constituirea grupului fiscal membrii trebuie să îndeplinească, la data depunerii cererii, în mod cumulativ, următoarele condiții:

- a) condiția de deținere prevăzută de pct. 1 al art. 42² trebuie să fie îndeplinită pentru o perioadă neîntreruptă de 1 an, anterioară începerii perioadei de consolidare fiscală prevăzută la alin. (1);
- b) sunt contribuabili plătitori de impozit pe profit, conform art. 13 alin. (1) lit. a), lit. b) și lit. e), care aplică același sistem de plată a impozitului pe profit prevăzut de art. 41;
- c) au același an fiscal, potrivit art. 40;
- d) nu fac parte dintr-un alt grup fiscal în domeniul impozitului pe profit;
- e) nu sunt plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor sau nu sunt concomitent plătitori de impozit pe profit și plătitori de impozit specific;
- f) nu intră sub incidența prevederilor art. 18;
- g) nu se află în dizolvare/lichidare, potrivit legii.

(3) Condițiile prevăzute la alin. (2) lit. b) – g) și condiția de deținere prevăzută de pct. 1 al art. 42² trebuie îndeplinite pe întreaga perioadă de consolidare fiscală.

(4) Prin excepție de la prevederile titlului III și prin derogare de la prevederile Legii nr.170/2016 privind impozitul specific unor activități, pe perioada de consolidare, membrii grupului fiscal care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 47, respectiv art. 3 din Legea nr.170/2016 aplică prevederile prezentului titlu.

(5) În situația în care se decide menținerea grupului fiscal și continuarea sistemului de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit, după încheierea perioadei de consolidare de 5 ani fiscali, persoana juridică responsabilă reînnoiește opțiunea potrivit prevederilor de la alin. (1).

(6) Procedura de implementare și de administrare a grupului fiscal, precum și modelul și conținutul cererii comune și a unor formulare se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.

ART. 42⁴ Intrarea sau ieșirea unui membru din grupul fiscal

(1) În cazul în care o entitate îndeplinește condiția de deținere prevăzută de pct.1 al art. 42² și condițiile de la alin. (2) al art. 42³ aceasta poate intra ca membru al unui grup fiscal începând

cu anul fiscal următor îndeplinirii condițiilor. Intrarea se efectuează pe baza unei cereri de modificare care este definitivă **pentru perioada rămasă din perioada de aplicare a sistemului de consolidare** fiscală prevăzută la art. 42³ alin. (1) și se comunică persoanei juridice responsabile.

(2) În cazul în care o entitate nu mai îndeplinește condiția de la pct.1 al art. 42² sau condițiile de la **art. 42³ alin. (2) lit. b-g) aceasta iese din grupul fiscal și nu mai aplică** sistemul de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit începând cu trimestrul următor celui în care condițiile nu mai sunt îndeplinite.

(3) În cazul operațiunilor de reorganizare, ieșirea/intrarea membrilor din/în grupul fiscal se efectuează în cursul anului fiscal.

(4) Persoana juridică responsabilă trebuie să comunice organului fiscal competent modificarea grupului fiscal, astfel:

a) în situația prevăzută la alin.(1) cu cel puțin 60 de zile înainte de începerea anului fiscal pentru care solicită intrarea în grupul fiscal;

b) pentru situațiile prevăzute la alin. (2) și (3), în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație.

ART. 42⁵ Reguli privind calcularea rezultatului fiscal consolidat

(1) Fiecare membru al grupului fiscal determină rezultatul fiscal în mod individual potrivit regulilor stabilite de prezentul titlu, luând în considerare și prevederile art. 42⁷.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) al art. 13 și art. 19, rezultatul fiscal consolidat al grupului fiscal se determină prin însumarea algebrică a rezultatei fiscale determinate în mod individual de fiecare membru al grupului fiscal. Rezultatul fiscal consolidat pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal consolidat negativ este pierdere fiscală. Impozitul pe profit se calculează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 asupra rezultatului fiscal consolidat pozitiv al grupului.

(3) Rezultatul fiscal consolidat al grupului fiscal se calculează trimestrial/ anual, cumulativ de la începutul anului fiscal.

(4) La determinarea impozitului pe profit datorat de grupul fiscal se vor avea în vedere sumele reprezentând: creditul fiscal, impozitul pe profit scutit potrivit art. 22, art.22¹, scutiri și reduceri de impozit pe profit calculate potrivit legislației în vigoare, sumele reprezentând cheltuielile de sponsorizare și/sau mecenat și cheltuielile privind bursele private, potrivit legii, reducerea de 5% a impozitului pe profit conform O.G. nr.23/2017, determinate de fiecare membru și comunicate persoanei juridice responsabile. Aceste sume se scad în limita impozitului pe profit datorat de grupul fiscal.

(5) În scopul determinării rezultatului fiscal consolidat al grupului fiscal persoana juridică responsabilă este obligată să evidențieze în registrul de evidență fiscală rezultatele fiscale individuale determinate de fiecare membru, potrivit alin. (1), precum și sumele care se scad din impozitul pe profit datorat de grup potrivit alin. (4), inclusiv cele ale persoanei juridice responsabile.

ART. 42⁶ Regimul tranzacțiilor intra-grup privind prețurile de transfer

Fiecare membru al grupului fiscal are obligația să întocmească dosarul prețurilor de transfer care va cuprinde atât tranzacțiile desfășurate cu membrii grupului fiscal, precum și cu entitățile afiliate din afara grupului fiscal. Dosarul prețurilor de transfer, consolidat la nivel de grup fiscal pe impozit pe profit, va fi prezentat de către persoana juridică responsabilă.

ART. 42⁷ Reguli privind regimul pierderilor fiscale

(1) Pierderile fiscale înregistrate de un membru al grupului înainte de aplicarea sistemului de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit, se recuperează, în conformitate cu prevederile art. 31, de către membrul respectiv, numai din profiturile impozabile ale acestuia.

(2) Pierderile fiscale înregistrate de un membru al grupului în perioada aplicării sistemului de consolidare fiscală se recuperează din rezultatul fiscal consolidat al grupului.

(3) În cazul desființării grupului după perioada prevăzută la art. 42³ alin. (1), pierderile înregistrate

și nerecuperate în perioada consolidării fiscale se recuperează de către persoana juridică responsabilă, potrivit art. 31.

ART. 42⁸ Reguli de calcul în situația ieșirii unui membru din grupul fiscal sau desființării grupului fiscal

(1) În cazul în care, condiția prevăzută la pct. 1 al art.42² sau una din condițiile de la art.42³ alin. (2), lit. b)-f) nu mai sunt îndeplinite de unul dintre membri, dar condițiile sunt îndeplinite de ceilalți membri, inclusiv în ceea ce privește numărul de membri, perioada de consolidare fiscală se încheie numai pentru membrul care nu mai îndeplinește condițiile respective. Membrul grupului care în cursul anului fiscal nu mai îndeplinește una din condiții calculează impozitul pe profit, în mod individual, începând cu trimestrul următor celui în care cel puțin una din condiții nu mai este îndeplinită. Pentru perioada în care s-a aplicat sistemul de consolidare membrul grupului recalculează impozitul pe profit pe baza rezultatelor fiscale individuale, cu perceperea de creanțe fiscale accesorii stabilite potrivit Codului de procedură fiscală, după caz, de la data aplicării sistemului și până la sfârșitul trimestrului în care nu mai sunt îndeplinite condițiile. În mod corespunzător persoana juridică responsabilă recalculează impozitul pe profit datorat de grup. În acest caz membrul care iese din grup, precum și persoana juridică responsabilă au obligația declarării și plății impozitului pe profit, potrivit art. 41 și 42, până la data de 25 inclusiv celei de-a treia luni următoare încheierii trimestrului în care nu mai sunt îndeplinite condițiile.

(2) Prevederile referitoare la recalcularea impozitului prevăzute de alin. (1) se aplică pentru fiecare membru și în situația în care grupul fiscal se desființează înainte de expirarea perioadei de 5 ani fiscali urmare a neîndeplinirii condițiilor de la pct. 1 al art.42² sau a condițiilor de la art. 42³ alin. (2), lit. b)-f) , precum și în situația în care urmare a neîndeplinirii condițiilor numărul minim de cel puțin doi membri nu este îndeplinit.

(3) Prevederile referitoare la recalcularea impozitului pe profit de la alin. (1) nu se aplică în următoarele situații:

- a) vânzarea/cesiunea titlurilor de participare deținute de unul din membrii grupului, cu condiția ca, urmare a acestei operațiuni, deținerea să scadă sub 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot;
- b) dizolvarea, potrivit legii, a unui membru al grupului;
- c) ieșirea unui membru al grupului ca urmare a operațiunilor de reorganizare prevăzute la art. 32 alin.(1) și art. 33 alin.(1) lit.a);

(4) În situațiile prevăzute la alin.(3) persoana juridică responsabilă trebuie să comunice organului fiscal competent modificarea grupului fiscal. Membrul grupului care iese din grup, potrivit alin.(3), este verificat de organul fiscal competent.

(5) În cazul în care în mod voluntar toți membrii grupului fiscal solicită desființarea grupului în cursul unui an fiscal, înainte de expirarea perioadei de 5 ani fiscali, grupul fiscal se desființează începând cu anul fiscal următor. Fiecare membru al grupului calculează impozitul pe profit, în mod individual, pentru perioada în care s-a aplicat sistemul de consolidare prin recalcularea impozitului pe profit pe baza rezultatelor fiscale individuale, cu perceperea de creanțe fiscale accesorii stabilite potrivit Codului de procedură fiscală după caz, de la data aplicării sistemului și până la începutul anului fiscal în care grupul se desființează. În acest caz membrii care ies din grup au obligația declarării și plății impozitului pe profit, potrivit art. 41 și 42, până la data de 25 martie inclusiv, respectiv până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, a anului fiscal următor celui în care a solicitat desființarea.

ART. 42⁹ Declararea și plata impozitului pe profit, depunerea declarației anuale de impozit pe profit

(1) Pentru grupul fiscal care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit trimestrial, fiecare membru al grupului fiscal determină individual rezultatul fiscal și îl comunică persoanei juridice responsabile, până la data 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I, II III. Pentru trimestrul IV comunicarea se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind

impozitul pe profit prevăzut la art. 42.

(2) Calculul, declararea și plata impozitului pe profit trimestrial datorat de grupul fiscal se efectuează de către persoana juridică responsabilă până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I, II și III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează de persoana juridică responsabilă până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42.

(3) Pentru grupul fiscal care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, plățile anticipate trimestriale se stabilesc în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, determinate prin însumarea impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de fiecare membru al grupului cu aplicarea corespunzătoare și a celorlalte reguli pentru determinarea/declararea/efectuarea plăților anticipate trimestriale, după caz, potrivit art. 41. Termenul până la care se efectuează plata impozitului anual de persoana juridică responsabilă este termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 42.

(4) Persoana juridică responsabilă este obligată să depună o declarație anuală consolidată privind impozitul pe profit în care raportează rezultatele întregului grup fiscal și este responsabilă pentru plata impozitului pe profit calculat pentru întregul grup fiscal. Declarația anuală privind impozitul pe profit se depune la organul fiscal competent, împreună cu declarația anuală privind impozitul pe profit a fiecărui membru, până la data 25 martie inclusiv a anului următor/până la data de 25 a celei de-a treia luni inclusiv, de la închiderea anului fiscal modificat.

(5) Persoana juridică responsabilă are obligația de a depune declarația informativă privind beneficiarii sponsorizărilor/mecenatului/burselor private efectuate de membrii grupului, până la termenul prevăzut la alin. (4).

ART. 42¹⁰ Alte obligații

Fiecare membru al grupului trebuie să se supună controlului fiscal competent și să răspundă separat și în solidar pentru plata impozitului pe profit datorat de grupul fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal. Organul fiscal competent în administrarea persoanelor care fac parte din grupul fiscal este organul fiscal central desemnat în acest scop în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

ART. 42¹¹ Reguli antiabuz

Prevederile prezentului capitol nu se aplică atunci când opțiunea privind aplicarea sistemului de consolidare fiscală în domeniul impozitului pe profit are ca scop fraudă și evaziunea fiscală constatată în condițiile legii.”

16. La articolul 43 alineatul (5), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) fondurilor de pensii administrate privat, fondurilor de pensii facultative și organismelor de plasament colectiv fără personalitate juridică, constituite potrivit legislației în materie;”

17. La articolul 45, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (5) - (7), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul activelor corporale prevăzute la art. 22 alin. (1) produse și/sau achiziționate în perioada de aplicare a prevederilor art. 22 și puse în funcțiune începând cu data de 1 ianuarie 2020, respectiv începând cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2020, pentru aplicarea facilității, încadrarea în categoriile respective se efectuează potrivit reglementărilor contabile aplicabile la data punerii în funcțiune a activelor.

(6) Valoarea rămasă neamortizată la data de 31 decembrie 2019, respectiv în ultima zi a anului fiscal modificat care se încheie ulterior datei de 1 ianuarie 2020, a mijloacelor fixe și a investițiilor efectuate la acestea, prevăzute la art. 28, se amortizează pe durata rămasă de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile. În cazul în care durata rămasă de utilizare economică, stabilită potrivit reglementărilor contabile aplicabile, a expirat, amortizarea fiscală se determină pe baza duratei de utilizare economică stabilite de către o comisie tehnică internă sau un

expert tehnic independent.

(7) Prevederile art. 29 alin. (4) și (5) se aplică pentru determinarea impozitului pe profit al trimestrului I 2019, respectiv primul trimestru al anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019, precum și pentru definitivarea impozitului pe profit al anului fiscal 2019, respectiv definitivarea primului an fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2019.”

18. Alineatele (2) și (3) ale articolului 51 se abrogă.

19. La articolul 59, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoana fizică nerezidentă care îndeplinește condiția de rezidență prevăzută la art. 7 pct. 28 lit. b) este supusă impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu prima zi în care declară că centrul intereselor vitale se află în România.”

20. La articolul 59 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹) care va avea următorul cuprins:

„(2¹) Persoana fizică nerezidentă care îndeplinește condiția de rezidență prevăzută la art. 7 pct. 28 lit. c) este supusă impozitului pe venit pentru veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu prima zi a sosirii în România.”

21. La articolul 60 punctul 5, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

”d) scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul prevăzut la art. 147 alin. (17), iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii.”

22. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

ART. 66 Stabilirea sumelor fixe

Sumele sunt calculate prin rotunjire la un leu, prin neglijarea fracțiunilor de până la 50 de bani inclusiv și majorarea la leu a fracțiunilor ce depășesc 50 de bani.”

23. La articolul 68, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) În cazul transformării/schimbării formei de exercitare a unei activități, cu respectarea legislației în materie specifică fiecărei forme de exercitare, în condițiile continuării activității, sunt aplicabile următoarele reguli:

a) nu se include în venitul brut al activității care urmează să se transforme/schimbe, și nu sunt supuse impozitării contravaloarea bunurilor și drepturilor, inclusiv creanțele neincasate care se transferă în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbât;

b) pentru cheltuielile reprezentând sumele datorate de entitatea care se transformă/schimbă, la data transformării/schimbării, se respectă regulile generale privind deducerea cheltuielilor la entitatea în care s-a transformat/schimbât; în venitul brut al activității care urmează să se transforme/schimbe se include și suma reprezentând contravaloarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii care trec în patrimoniul personal al contribuabilului, la momentul transformării/schimbării activității, operațiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.”

24. La articolul 70, alineatul (2), litera p) se modifică și va avea următorul cuprins:

„p) sume reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv drepturi izvorâte din raporturi juridice de muncă acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de

drept;”

25. La articolul 76 alineatul (4) litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăria propriei ca urmare a calamităților naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani și/sau în natură, inclusiv tichete cadou, oferite salariaților, cât și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului de odihnă, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

În cazul cadourilor în bani și/sau în natură, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori, veniturile sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai jos nu depășește 150 lei :

- i) Cadouri oferite salariaților cât și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, cu ocazia Paștelui, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase,
- ii) Cadouri oferite salariaților cu ocazia zilei de 8 martie,
- iii) Cadouri oferite salariaților în beneficiul copiilor minori ai acestora cu ocazia zilei de 1 iunie.

Contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea totală a acestora nu depășește într-un an fiscal nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate.

Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget, cu excepția contravaloării serviciilor turistice și a indemnizațiilor de vacanță acordate potrivit legii.”

26. La articolul 76 alineatul (4), după litera f) se introduce o nouă literă, litera u), cu următorul cuprins:

„u) avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor menționate la art. 25 alin. (3) lit. l) care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, aflate în patrimoniul persoanelor juridice ce aplică regimul de impozitare al microîntreprinderilor sau impozitul specific unor activități.”

27. La articolul 78 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„ (2¹) În cazul avantajelor în bani și în natură primite de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere, plată și declarare a impozitului revine, după cum urmează:

- a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;
- b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât angajatorul, în situația în care aceștia sunt rezidenți fiscali români.”

28. La articolul 78, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul veniturilor reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv a drepturilor izvorâte din raporturile juridice de muncă acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății pentru veniturile realizate în afara funcției de bază, și

se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.”

29. La articolul 82 după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul contribuabililor care obțin avantaje în bani și în natură de la terți care nu sunt rezidenți fiscali români, impozitul se calculează, se declară și se plătește de către contribuabil.

(2²) În cazul contribuabililor care obțin avantaje în bani și în natură de la terți care sunt rezidenți fiscali români, prin intermediul unei entități rezidente, obligația de calcul, reținere, plată și declarare revin entității respective.”

30. La articolul 83 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„ (2¹) Sunt considerate venituri din cedarea folosinței bunurilor și veniturile obținute de către proprietar din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea.”

31. La articolul 83, alineatele (3) - (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„ (3) Închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primă turistică, potrivit legislației specifice, reprezintă oferirea posibilității de ședere pentru o perioadă de minimum 24 de ore și maximum 30 de zile într-un an calendaristic oricărei persoane care călătorește în scop turistic în afara mediului său obișnuit de viață.

(4) Veniturile realizate din închirierea în scop turistic a unui număr de camere cuprins între unu și 5 camere inclusiv, în cursul unui an fiscal, se determină pe baza normei anuale de venit. În cazul depășirii numărului de 5 camere de închiriat în cursul aceluiași an fiscal, determinarea venitului se efectuează pe baza normei anuale de venit pentru întregul an fiscal.

(5) În cazul depășirii numărului de 5 camere de închiriat în cursul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor determinarea venitului net se realizează în sistem real și se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II - Venituri din activități independente.”

32. La articolul 85, alineatele (1)- (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Contribuabilii care realizează venituri din închirierea în scop turistic a camerelor situate în locuințe proprietate personală, cuprinsă între una și 5 camere inclusiv, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea, datorează un impozit pe venitul stabilit ca normă anuală de venit.

(2) Nivelul normelor anuale de venit stabilite pe categorii de localități, în funcție de amplasamentul locuinței, se transmit anual de către Ministerul Turismului, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în cursul trimestrului IV, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie a anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(3) Categoriile de localități în care sunt amplasate locuințele proprietate personală prevăzute la alin.(2) sunt diferențiate potrivit legislației în materie astfel:

- a) stațiuni turistice de interes național, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;
- b) stațiuni turistice de interes local, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;
- c) stațiuni balneare, climatice și balneoclimaterice, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;
- d) localități din Delta Dunării și de pe litoralul Mării Negre;
- e) alte localități decât cele menționate la lit. a) - d).

(4) Normele anuale de venit prevăzute la alin. (2) se ajustează în funcție de următoarele criterii:

- a) inexistența mijloacelor de transport în comun rutiere sau feroviare;
- b) sitarea locuinței în mediul rural;
- c) materialele de construcții din care sunt construite clădirile în care sunt situate camerele sunt altele decât beton sau cărămidă;

- d) lipsa cel puțin a uneia dintre următoarele utilități, de care beneficiază imobilele din care fac parte camerele închiriate prin racordare la rețeaua publică: apă, canalizare, energie electrică, gaz;
- e) grupul sanitar aferent camerei închiriate nu este pus în exclusivitate la dispoziția turiștilor;
- f) suprafața camerei închiriate în scop turistic nu depășește 15 mp.”

33. La articolul 85 după alineatul (4) se introduc nouă noi alineate, alineatele (4¹) - (4⁹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Nivelul normelor anuale de venit transmise anual de Ministerul Turismului, potrivit alin.(2) se consideră că reprezintă nivelul maxim al veniturilor ce pot fi realizate din închirierea în scop turistic a unei camere situate în locuința proprietate personală.

(4²) Normele anuale de venit transmise de către Ministerul Turismului pot fi ajustate de către contribuabili prin reducerea acestora cu 30%, în situația în care sunt îndeplinite cel puțin 3 dintre criteriile prevăzute la alin. (4) lit.a) - f).

(4³) Norma anuală de venit/norma anuală de venit ajustată, după caz, se reduce astfel încât să reflecte perioada din anul calendaristic pe parcursul căreia închirierea a fost efectuată, în funcție de următoarele situații:

- a) începerea realizării de venituri din închirierea în scop turistic;
- b) încetarea realizării de venituri din închirierea în scop turistic.

(4⁴) Prin începerea realizării de venituri se înțelege prima zi de închiriere a unei camere, iar prin încetarea realizării de venituri se înțelege ultima zi de închiriere a aceleiași camere.

(4⁵) În cazul începerii sau încetării închirierii în scop turistic, în cursul anului fiscal, pentru determinarea venitului anual stabilit în funcție de norma anuală de venit/norma anuală de venit ajustată, corespunzătoare perioadei de închiriere, se procedează după cum urmează:

- a) se determină norma lunară de venit/ norma lunară de venit ajustată, prin împărțirea la 12 a valorii normei anuale de venit/norme anuale de venit ajustată, după caz;
- b) norma lunară de venit/ norma lunară de venit ajustată se multiplică cu numărul de luni întregi în care închirierea în scop turistic a fost desfășurată, în cursul anului fiscal respectiv;
- c) în cazul în care contribuabilii încep și încetează închirierea în scop turistic în cursul aceleiași luni, venitul realizat în luna respectivă se consideră egal cu:
 - i) norma lunară de venit/ norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă perioada de închiriere este de cel puțin 15 zile;
 - ii) jumătate din norma lunară de venit/ norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă perioada de închiriere este mai mică de 15 zile.
- d) în cazul în care contribuabilii încep închirierea în scop turistic în cursul unei luni, fără a -și înceta activitatea în luna respectivă, venitul realizat în luna respectivă se consideră egal cu:
 - i) norma lunară de venit/ norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă evenimentul s-a produs anterior datei de 15 ale lunii respective;
 - ii) jumătate din norma lunară de venit/ norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă evenimentul s-a produs începând cu data de 15 ale lunii respective.
- e) în cazul în care contribuabilii încetează închirierea în scop turistic în cursul unei luni, venitul realizat în luna respectivă se consideră că este egal cu:
 - i) jumătate din norma lunară de venit/ norma lunară de venit ajustată, dacă evenimentul s-a produs anterior datei de 15 ale lunii respective;
 - ii) norma lunară de venit/ norma lunară de venit ajustată, dacă evenimentul s-a produs începând cu data de 15 ale lunii respective.
- f) venitul anual stabilit în funcție de norma anuală de venit/norma anuală de venit ajustată, după caz, corespunzător perioadei de închiriere în scop turistic a unei camere, în cursul anului fiscal respectiv, se determină prin însumarea următoarelor elemente:

- i) valoarea normei lunare de venit / normei lunare de venit ajustată, după caz, multiplicată cu numărul de luni întregi în care închirierea în scop turistic a fost desfășurată;
- ii) norma lunară de venit/ norma lunară de venit ajustată, după caz, sau jumătate de valorile corespunzătoare acestora, luate în calcul în funcție de situațiile prevăzute la lit. c), d) și e).
- g) venitul anual corespunzător perioadei de închiriere în scop turistic, pentru un număr de până la 5 camere, inclusiv, în cursul anului fiscal respectiv, se stabilește prin însumarea veniturilor anuale determinate potrivit lit. f) pentru fiecare cameră.

(4⁶) Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, respectiv a municipiului București publică normele anuale de venit corespunzătoare unei camere de închiriat, transmise anual de Ministerul Turismului în conformitate cu prevederile alin. (4)¹, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(4⁷) Contribuabilii au obligația, pentru fiecare an fiscal, să completeze și să păstreze, fișa capacității de cazare astfel încât să permită identificarea și controlul, de către organul fiscal competent, a informațiilor utilizate la completarea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice.

(4⁸) Modelul, conținutul precum și modalitatea de gestionare a formularului tipizat "Fișa capacității de cazare" se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(4⁹) Contribuabilii au obligația să completeze și să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice – cap.I Date privind veniturile realizate, prevăzută la art. 122."

34. La articolul 85, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit/normei anuale de venit ajustate/venitului anual, după caz, impozitul fiind final.”

35. La articolul 85, alineatul (8)¹ se abrogă.

36. Articolul 86 se abrogă.

37. La articolul 87 denumirea marginală și alineatele (1)-(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 87 - **Reguli de stabilire a impozitului final pentru veniturile realizate din închirierea în scop turistic în cazul depășirii numărului de 5 camere în cursul anului fiscal**

(1) Contribuabilii care într-un an fiscal au realizat venituri din închirierea în scop turistic a unui număr de peste 5 camere închiriate în scop turistic, situate în locuințe proprietate personală, indiferent de numărul de locuințe în care sunt situate acestea determină începând cu anul fiscal următor, venitul net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68 și au obligația de a completa Registrul de evidență fiscală.

(2) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) au obligația de a depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

(3) Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra veniturilor nete anuale determinate în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, impozitul fiind final.”

38. La articolul 87, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Impozitul anual datorat se plătește integral la bugetul de stat, până la data de 15 martie inclusiv a anului fiscal următor celui de realizare a venitului.”

39. La articolul 89, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la art. 83 alin. (4) și (5) sunt aplicabile, după caz, reglementările cap. XI - Venitul net anual impozabil.”

40. Articolul 92 se modifică și va avea următorul cuprins :

„ART.92

Definirea veniturilor din România din transferul titlurilor de valoare

Sunt considerate ca fiind obținute din România, indiferent dacă sunt primite în România sau în străinătate, următoarele:

a) venituri din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 41, emise de rezidenți români,

b) veniturile din operațiuni cu instrumente financiare derivate, astfel cum sunt definite la art. 7 pct.23, realizate printr-un intermediar, rezident fiscal român la care persoana fizică are deschis contul ”

41. La articolul 94, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul tranzacțiilor cu titluri de participare dobândite la preț preferențial sau gratuit, în cadrul sistemului stock options plan, câștigul se determină ca diferență între prețul de vânzare și valoarea fiscală a acestora reprezentată de prețul de achiziție preferențial care include costurile aferente tranzacției. Pentru cele dobândite cu titlu gratuit valoarea fiscală este considerată egală cu zero.”

42. La articolul 100 după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăți eșalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 401/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, plafonul de venit neimpozabil stabilit potrivit art.100 din Codul fiscal se acordă pentru fiecare rată lunară de la fiecare fond de pensii.”

43. La articolul 108, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu sunt venituri impozabile următoarele:

a) materialele publicitare, pliantele, moștele, punctele bonus acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

b) reducerile comerciale de preț acordate persoanelor fizice, altele decât cele acordate numai contribuabililor care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor pentru care se aplică regulile de la capitolul III Venituri din salarii și asimilate salariilor.”

44. La articolul 114 alineatul (2), după litera k) se introduce o nouă literă, litera k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) veniturile obținute de către cesionari de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților ca urmare a valorificării dreptului de creanță dobândit în legătură cu măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România potrivit prevederilor Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare. Prin cesionar se înțelege persoana, alta decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia.”

45. La articolul 114 alineatul (2), litera l) se modifică și va avea următorul cuprins:
„l) veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar din realizarea venitului din creanțele respective, altele decât cele prevăzute la lit. k¹), inclusiv în cazul drepturilor de creanțe salariale obținute în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 61 lit. a) - h) și art. 62.”

46. La articolul 115, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) și k¹).”

47. La art. 115, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:
„(2) În cazul veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l¹), impozitul pe venit se calculează la fiecare plată, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut și se reține la sursă de către Casa de Economii și Consemnațiuni.”

48. La articolul 118, preambulul alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(2) Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. a) și a¹), pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, la determinarea venitului net anual impozabil, contribuabilul stabilește:”

49. La articolul 119, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(1) Câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare din orice alte operațiuni cu instrumente financiare, inclusiv instrumente financiare derivate, precum și din transferul aurului financiar se determină de contribuabil ca diferență între câștigul net anual, calculat conform art. 96, și pierderile reportate din anii fiscali anteriori rezultate din aceste operațiuni.”

50. La articolul 120, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(6) Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal, altele decât veniturile din arendă, pentru care imputarea este finală, au obligația să completeze și să depună declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului între părți și respectiv până la data de 15 martie a fiecărui an, pentru contractele în curs, în cazul celor care au încheiat contractele respective în anii anteriori. Pentru contractele în care cheltuielile reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului net anual se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României din ziua precedentă celei în care se depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.”

51. La articolul 120 după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alineatele (9) și (10), cu următorul cuprins:
„(9) Declarația prevăzută la alin. (1), (2) și (4) - (8) se completează și se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță, conform art. 79 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Venitul net din activități independente/activități agricole desfășurate de persoana fizică cu handicap grav sau accentuat, în mod individual și/sau într-o formă de asociere, determinat pe baza normelor de venit sau în sistem real se reduce proporțional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului, de către contribuabil, prin depunerea Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice în termen de 30 zile de la obținerea certificatului.

Impozitul datorat va fi calculat pentru venitul net anual redus proporțional cu numărul de zile în

care beneficiază de scutirea de la plata impozitului.”

52. La articolul 122 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(...)

- a) venituri nete determinate pe bază de normă de venit, cu excepția celor care au completat și depus declarația prevăzută la art.85 alin.(4)⁹ și art. 120 alin. (4);”

53. La articolul 131, alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

” b) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obținut în străinătate, a fost efectiv plătit de persoana fizică. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau de către plătitorul de venit/agentul care reține la sursă impozitul în situația în care autoritatea competentă a statului străin nu eliberează un astfel de document. Pentru veniturile pentru care nu se realizează reținerea la sursă, impozitul plătit în străinătate de persoana fizică se dovedește printr-un document justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin sau prin copia declarației fiscale sau a documentului similar depusă/depus la autoritatea competentă străină însoțită de documentația care atestă plata acestuia.”

54. La articolul 133, după alineatul (15)¹ se introduc trei noi alineate, alineatele (15²) - (15⁴), cu următorul cuprins:

„(15²) Prevederile art. 68 alin. (7)¹ nu se aplică pentru operațiunile în curs de efectuare la data intrării în vigoare a prezentei Ordonanțe a Guvernului ci numai pentru operațiunile efectuate începând cu această dată.”

(15³) Prevederile art. 85 alin. (2)- (4)⁹ și (6), art.87, art.89 alin.(2) și art.122 alin.(4) lit.a) se aplică pentru veniturile realizate începând cu data intrării în vigoare a prezentei Ordonanțe a Guvernului, iar cele referitoare la prevederile art.85 alin. (8)¹ și art.86 se aplică începând cu aceeași dată.

(15⁴) Prevederile art. 92 se aplică pentru veniturile realizate începând cu luna publicării prezentei Ordonanțe a Guvernului în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

55. Articolul 135¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 135¹

Definiții

(1) În înțelesul prezentului titlu, prin salariu de bază minim brut pe țară se înțelege salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(2) În situația în care, prin hotărâre a Guvernului se utilizează, în aceeași perioadă, mai multe valori ale salariului minim brut pe țară, diferențiat în funcție de studii, de vechime sau alte criterii prevăzute de lege, în aplicarea prevederilor art. 48, 151, 170, 174 și 180, se ia în calcul valoarea cea mai mică a salariului minim brut pe țară, dacă prin lege nu se prevede altfel.”

56. La articolul 137 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹) cu următorul cuprins:

„c¹) plățile compensatorii acordate potrivit legii din bugetul asigurărilor pentru șomaj;”

57. La articolul 138¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul prevăzut la art. 147 alin. (17).”

58. La articolul 139 alineatul (1), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„...sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv drepturile izvorâte din raporturile juridice de muncă acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept.”

59. La articolul 142 litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru bolile grave și incurabile, ajutoarele pentru dispozitive medicale, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, veniturile reprezentând cadouri în bani și/sau în natură inclusiv tichete cadou, oferite salariaților, cât și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, contravaloarea transportului la și de la locul de muncă al salariatului, contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului de odihnă, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă.

Cadourile în bani și/sau în natură, inclusiv tichetele cadou, oferite de angajatori, angajaților nu sunt cuprinse în baza de calcul al contribuției în măsura în care valoarea acestora pentru fiecare persoană în parte, cu fiecare ocazie din cele de mai jos nu depășește 150 lei:

- i) Cadouri oferite salariaților cât și cele oferite pentru copiii minori ai acestora, cu ocazia Paștelui, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase;
- ii) Cadouri oferite salariaților cu ocazia zilei de 8 martie,
- iii) Cadouri oferite salariaților în beneficiul copiilor minori ai acestora cu ocazia zilei de 1 iunie

Contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora, acordate de angajator, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, nu se cuprinde în baza de calcul în măsura în care valoarea totală a acestora într-un an fiscal nu depășește nivelul unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul în care au fost acordate.

Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu se cuprind în baza de calcul al contribuției nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale și finanțate din buget, inclusiv contravaloarea serviciilor turistice acordată potrivit legii, cu excepția indemnizațiilor de vacanță acordate potrivit legii.”

60. La articolul 142, după punctul 6 (la litera c)), se introduce un nou punct, punctul 7 cu următorul cuprins:

„7. avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor menționate la art. 25 alin. (3) lit. 1) care nu sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, aflate în patrimoniul persoanelor juridice care aplică regimul de impozitare al întreprinderilor sau impozitul specific unor activități.”

61. La articolul 146, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul avantajelor în bani și în natură primite de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale datorată potrivit legii revine, după cum urmează:

- a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;
- b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât angajatorul;
- c) persoanelor fizice care obțin în România, avantaje în bani și în natură, de la plătitori de venituri prevăzuți la alin. (2), care nu sunt rezidenți fiscali români.”

62. La articolul 149, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) în cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv drepturile izvorâte din raporturile juridice de muncă acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus

reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul public de pensii, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.”

63. La articolul 147, se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și în natură primite de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale într-o parte, după caz, obligația de declarare a contribuției de asigurări sociale potrivit alin. (1), revine persoanelor prevăzute la art. 146 alin. (2¹).”

64. La articolul 147, alineatele (3) și (17) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 146 alin. (10) și (11), sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv drepturile izvorâte din raporturile juridice de muncă acordate potrivit hotărârilor primei instanțe executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii prestațiilor acordate de sistemul public de pensii, contribuțiile de asigurări sociale datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(...)

(17) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației prevăzute la alin.(1) sunt reglementate prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, președintelui Casei Naționale de Pensii Publice, președintelui Casei Naționale de Asigurări Sociale de Sănătate, al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, precum și al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspectie Sociale, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Sănătății.”

65. Titlul secțiunii a 5-a a capitolului II al titlului V – Contribuții sociale obligatorii se modifică și va avea următorul cuprins

„SECȚIUNEA a 5-a

Contribuția de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente și din drepturi de proprietate intelectuală”

66. Titlul secțiunii a 6-a a capitolului II al titlului V – Contribuții sociale obligatorii se modifică și va avea următorul cuprins

„SECȚIUNEA a 6-a

Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din activități independente și din drepturi de proprietate intelectuală”

67. La articolul 151, teza a doua a alineatelor (5) și (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

”(5) (...) Declarația se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului, pentru plătitorii de venituri prevăzuți la art. 80 alin. (2), după caz. (...).

(6) (...) Plătitorul de venit desemnat depune declarația menționată la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului, pentru plătitorii de venituri prevăzuți la art. 80 alin. (2), după caz. (...).”

68. La articolul 151, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹) cu

următorul cuprins:

„(7¹) Persoanele fizice care realizează, de la mai mulți plătitori, venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, dar cumulate, aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii minime brute pe țară și au depus la organul fiscal Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, iar în cursul anului încheie cu un plătitor de venit un contract a cărui valoare este peste plafonul de 12 salarii minime brute pe țară, nu aplică reținerea la sursă a contribuției. În această situație se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere iar stabilirea contribuției se face prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.”

69. La articolul 151, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(10) Contribuabilii care în cursul anului fiscal încep să desfășoare o activitate independentă sau să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală, iar venitul estimat a se realiza în anul în curs este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului fiscal, sunt obligați să depună declarația prevăzută la alin. (3) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului și să declare venitul ales pentru care datorează contribuția. Salariul minim brut pe țară garantat în plată este cel în vigoare la data prevăzută la alin. (3). Fac excepție contribuabilii pentru care plătitorii de venit au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale.”

70. La articolul 151, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹) cu următorul cuprins:

„(10¹) Pentru persoanele fizice care se află în situația prevăzută la alin. (10), plafonul anual avut în vedere la definitivarea contribuției de asigurări sociale, reprezintă nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, recalculat corespunzător numărului de luni de activitate din anul pentru care se datorează contribuția, iar acestea au obligația depunerii declarației prevăzute la art. 122, până la data de 15 martie, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.”

71. La articolul 151, după alineatul (12) se introduc două noi alineate, alineatele (12¹) și (12²) cu următorul cuprins:

„(12¹) Pentru persoanele fizice care se află în situația prevăzută la alin. (12), plafonul anual avut în vedere la definitivarea contribuției de asigurări sociale, reprezintă nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, recalculat corespunzător numărului de luni de activitate din anul pentru care se datorează contribuția.

(12²) Prevederile alin. (10¹) și (12¹) referitoare la plafonul anual avut în vedere la definitivarea contribuției de asigurări sociale, recalculat corespunzător numărului de luni de activitate din anul pentru care se datorează contribuția se aplică numai în cazul în care veniturile realizate în anul fiscal precedent provin dintr-o singură sursă de venit. În cazul mai multor surse de venit, plafonul anual avut în vedere la definitivarea contribuției de asigurări sociale este echivalentul a 12 salarii minime brute pe țară.”

72. La articolul 151, după alineatul (19) se introduce un nou alineat, alineatul (19¹) cu următorul cuprins:

„(19¹) În situația în care persoanele fizice prevăzute la art. 148 alin. (1) nu depun declarația prevăzută la art. 122, baza de calcul al contribuției de asigurări sociale stabilită de organul fiscal din oficiu o reprezintă valoarea a 12 salarii minime brute pe țară, în vigoare la termenul legal de depunere a declarației din anul pentru care se datorează contribuția.”

73. La articolul 153 alineatul (1), după litera f) se introduce un o nouă literă, litera e¹) cu următorul cuprins:

„f) Casa Națională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii și casele sectoriale de pensii, pentru persoanele care realizează indemnizații acordate în baza Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului - Lupeni - august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

74. La articolul 154, alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) copiii până la vârsta de 18 ani, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenții de liceu, până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni de la terminarea studiilor, ucenici sau studenți, studenții-doctoranzi care desfășoară activități didactice, potrivit contractului de studii de doctorat, în limita a 4 - 6 ore convenționale didactice pe săptămână, precum și persoanele care urmează modulul instruirii individuale, pe baza cererii lor, pentru a deveni soldați sau gradați profesioniști. Dacă realizează venituri lunare cumulate din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură peste valoarea salariului de bază minim brut pe țară ori venituri din salarii sau asimilate salariilor, pentru aceste venituri datorează contribuție;

b) tinerii cu vârsta de până la 26 de ani care provin din sistemul de protecție a copilului. Dacă realizează venituri lunare cumulate din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură peste valoarea salariului de bază minim brut pe țară ori venituri din salarii sau asimilate salariilor, pentru aceste venituri datorează contribuție;”

75. La articolul 154, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d) - g) dacă realizează veniturile prevăzute la art. 155, pentru acestea datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, conform regulilor specifice fiecărei categorii de venituri.”

76. La articolul 154, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. r) dacă realizează și veniturile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) - h), pentru acestea datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, conform regulilor specifice fiecărei categorii de venituri.”

77. La articolul 155 alineatul (1), după litera h), se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) indemnizații acordate în baza Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului - Lupeni - august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor de care beneficiază persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1.”

78. La articolul 157 alineatul (1) litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv a drepturilor izvorâte din raporturile juridice de muncă acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept;”

79. După articolul 157, se introduce un nou articol, articolul 157¹, cu următorul cuprins:

„ART. 157¹

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează indemnizații prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. i)

(1) Pentru persoanele fizice care realizează indemnizații prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. i), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate o reprezintă indemnizațiile acordate

în baza Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului - Lupeni - august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția celor de care beneficiază persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 1.”

80. La articolul 168, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, precum și instituțiile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹), au obligația de a calcula și de a reține la sursă contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, respectiv indemnizațiile prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. 1)”

81. La articolul 168, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹ cu următorul cuprins:

„(2)¹ În cazul avantajelor în bani și în natură primite de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul, reținere și plată a contribuției de asigurări sociale datorată potrivit legii revine, după cum urmează:

- a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;
- b) plătitorilor de venituri rezidenți fiscali români, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât angajatorul;
- c) persoanelor fizice care obțin în România, avantaje în bani și în natură, de la plătitori de venituri prevăzuți la alin. (2), care nu sunt rezidenți fiscali români.”

82. La articolul 168, alineatele (5), (7) și (7)¹, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Calculul contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazei lunare de calcul menționate la art. 157 sau 157¹, după caz.

(...)

(7) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde, cu excepția sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicii de inflație, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv drepturile izvoate din raporturile juridice de muncă acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe luni la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate care erau în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

(7)¹ În cazul în care au fost acordate sume reprezentând pensii sau diferențe de pensii, cu excepția sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicii de inflație, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, aferente perioadelor în care se datora contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate pentru sumele respective, se utilizează cotele de contribuții care erau în vigoare în acele perioade. Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății și se plătesc până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.”

83. La articolul 168, alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

a) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau persoanele asimilate acestora, precum și instituțiile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f¹);”

84. La articolul 169, se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹ cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și în natură primite de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit alin. (1), revine persoanelor prevăzute la art. 168 alin. (2¹).”

85. La articolul 169, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 168 alin. (7), contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.”

86. La articolul 169, alineatul (3¹) se abrogă.

87. La articolul 169, alineatul (3²) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3²) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 168 alin. (7) și (10), pentru perioadele în care contribuția de asigurări sociale de sănătate era suportată, potrivit legii, de către instituțiile plătitoare sau de către beneficiarii de venit, după caz, contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarației prevăzute la alin. (1).”

88. La articolul 174, teza a doua a alineatelor (5) și (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

” (5) (...). Declarația se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului, pentru plătitorii de venituri prevăzuți la art. 80 alin. (2), după caz. (...).

(6) (...) Plătitorul de venit desemnat depune declarația menționată la art. 147 alin. (1) până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului, pentru plătitori de venituri prevăzuți la art. 80 alin. (2), după caz. (...)”.

89. La articolul 174, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹) cu următorul cuprins:

„(7¹) Persoanele fizice care realizează de la mai mulți plătitori, venituri din drepturi de proprietate intelectuală, în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice, sub nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, dar cumulate aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, și au depus la organul fiscal Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, iar în cursul anului încheie cu un plătitor de venit un contract a cărui valoare este peste plafonul de 12 salarii minime brute pe țară, nu aplică reținerea la sursă a contribuției. În această situație se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere iar stabilirea contribuției se face prin Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice.”

90. La articolul 174, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Persoanele fizice care încep în cursul anului fiscal să desfășoare o activitate sau să realizeze venituri, din cele prevăzute la art. 155 lit. b) - f), iar venitul estimat a se realiza pentru anul curent este cel puțin egal cu nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului fiscal, sunt obligate să depună declarația prevăzută la alin. (3) în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului. Salariul minim brut pe țară garantat în plată este cel în vigoare la data prevăzută la alin. (3). Fac excepție contribuabilii pentru care plătitorii de venit au obligația calculării, reținerii, plății și declarării contribuției de asigurări sociale de sănătate.”

91. La articolul 174, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (10¹) cu următorul cuprins:

„(10¹) Pentru persoanele fizice care se află în situația prevăzută la alin (10), plafonul avut în vedere la definitivarea contribuției de asigurări sociale de sănătate, reprezintă nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, recalculat corespunzător numărului de luni de activitate din anul pentru care se datorează contribuția, iar acestea au obligația depunerii declarației prevăzute la art. 122, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.”

92. La articolul 174, după alineatul (12) se introduc două noi alineate, alineatul (12¹) și (12²) cu următorul cuprins:

„(12¹) Pentru persoanele fizice care se află în situația prevăzută la alin (12), plafonul anual avut în vedere la definitivarea contribuției de asigurări sociale de sănătate, reprezintă nivelul a 12 salarii minime brute pe țară, recalculat corespunzător numărului de luni de activitate din anul pentru care se datorează contribuția.

(12²) Prevederile alin. (10¹) și (12¹) referitoare la plafonul anual avut în vedere la definitivarea contribuției de asigurări sociale de sănătate, recalculat corespunzător numărului de luni de activitate din anul pentru care se datorează contribuția se aplică numai în cazul în care veniturile realizate în anul fiscal precedent provin dintr-o singură sursă de venit. În cazul mai multor surse de venit, plafonul anual avut în vedere la definitivarea contribuției de asigurări sociale de sănătate este echivalentul a 12 salarii minime brute pe țară.”

93. La articolul 174, după alineatul (18) se introduce un nou alineat, alineatul (18¹), cu următorul cuprins:

„(18¹) Prevederile alin. (18) se aplică și în cazul în care persoanele fizice aflate în situația prevăzută la art. 170 alin. (1), au estimat venituri cumulate cel puțin egale cu 12 salarii minime brute pe țară, iar până la termenul prevăzut pentru depunerea declarației de la art. 122, au procedat la corectarea declarației inițiale, prin depunerea unei declarații rectificative, ca urmare a realizării de venituri sub plafon.”

94. Titlul Secțiunii a 10-a a capitolului III al titlului IV – Contribuții sociale obligatorii se modifică și va avea următorul cuprins.

„Secțiunea a 10-a

Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care optează pentru plata contribuției”

95. Titlul articolului 180 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care optează pentru plata contribuției”

96. La articolul 180 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c) cu următorul cuprins:

„c) persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 155, pentru care nu se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.”

97. La articolul 180, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate după cum urmează:

a) dacă depun declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) până la împlinirea termenului legal de depunere, la o bază de calcul reprezentând valoarea a 6 salarii de bază minime brute pe țară, în vigoare la termenul legal prevăzut pentru depunerea declarației prevăzute la art. 120; sau

b) dacă depun declarația prevăzută la art. 174 alin. (3) după împlinirea termenului legal de

depunere, la o bază de calcul echivalentă cu valoarea salariului de bază minim brut pe țară în vigoare la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 120, înmulțită cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declarației prevăzute la art. 122, inclusiv luna în care se depune declarația.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. b) datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, pentru 12 luni, la o bază de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară în vigoare la data depunerii declarației prevăzute la art. 174 alin. (3), indiferent de data depunerii acesteia.”

98. Articolul 182 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 182 Plata contribuției

(1) Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. a) și c), este până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui pentru care se datorează contribuția.

(2) Termenul de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele fizice prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. b), este până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui în care au depus declarația.”

99. La articolul 220⁴ alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) sume reprezentând salarii/diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, inclusiv a drepturilor izvorâte din raporturile juridice de muncă acordate potrivit hotărârilor primei instanțe, executorii de drept;”

100. La articolul 220⁶, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul avantajelor în bani și în natură primite de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de calcul și plată a contribuției asiguratorii pentru muncă care se datorează potrivit legii revine, după cum urmează:

- a) angajatorului rezident fiscal român, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât acesta și plata se efectuează prin intermediul angajatorului;
- b) plătitorilor de venituri rezidenți în țara români, când avantajele în bani și în natură sunt acordate de alte entități decât angajatorul;
- c) persoanelor fizice care obțin în România, avantaje în bani și în natură, de la plătitori de venituri prevăzuți la alin. (2), care nu sunt rezidenți fiscali români.”

101. La articolul 220⁷, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul veniturilor reprezentând avantaje în bani și în natură primite de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz, obligația de declarare a contribuției asiguratorii pentru muncă potrivit alin. (1), revine persoanelor prevăzute la art. 220⁶ alin. (2).”

102. La articolul 223 alineatul (1), literele j) și o) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„j) venituri reprezentând remunerații primite de persoane juridice străine care acționează în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unui rezident;

(o) venituri realizate de nerezidenți din lichidarea unui rezident. Venitul brut realizat din lichidarea unui rezident reprezintă suma excedentului distribuțiilor în bani sau în natură care depășește aportul la capitalul social al persoanei fizice/juridice beneficiare. Se consideră venituri din lichidarea unui rezident, din punct de vedere fiscal, și veniturile obținute în cazul reducerii capitalului social,

potrivit legii, altele decât cele primite ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturi. Venitul impozabil reprezintă diferența dintre distribuțiile în bani sau în natură efectuate peste valoarea fiscală a titlurilor de valoare;”

103. La articolul 223, partea introductivă a alineatului (2) și literele b), e) și g), se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Următoarele venituri impozabile obținute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol și au tratamentul fiscal prevăzut în titlul II sau IV, după caz:

b) veniturile unei persoane juridice străine obținute din transferul proprietăților imobiliare situate în România sau a oricăror drepturi legate de aceste proprietăți, inclusiv închirierea sau cedarea folosinței bunurilor proprietății imobiliare situate în România, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România, precum și veniturile din vânzarea-cesiunea titlurilor de participare deținute la un rezident;

(...)

e) venituri primite de persoane fizice nerezidente care acționează în calitate lor de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unui rezident;

(...)

g) veniturile unei persoane fizice nerezidente obținute din închirierea sau din altă formă de cedare a dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare situate în România, din transferul proprietăților imobiliare situate în România, din transferul titlurilor de participare deținute la un rezident și din transferul titlurilor de valoare emise de rezidenți români.”

104. La articolul 223 alineatul (2), literele c) și h) se abrogă.

105. La articolul 224 alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) 10% în cazul veniturilor impozabile enumerate la art.223 alin.(1) lit. b) – i) și k) – p) obținute din România de persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri;”

106. Articolul 224, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Pentru orice venit impozabil care trebuie reținut, în conformitate cu art. 223 alin. (1), este impozit final.”

107. La articolul 227, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prin excepție de la art. 223 alin. (1) lit. h) veniturile obținute de artiști sau sportivi, persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impuneri, pentru activitățile desfășurate în această calitate în România și în condițiile prevăzute în convenție se impun cu o cotă de 10%, aplicată asupra veniturilor brute. Veniturile obținute de artiști sau sportivi, persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenție pentru evitarea dublei impuneri, pentru activitățile desfășurate în această calitate în România și în condițiile prevăzute în convenție se impun cu o cotă de 16%, aplicată asupra veniturilor brute. Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului, se declară și se plătește la bugetul de stat până la data a 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține, se declară și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pietei valutare comunicat de Banca Națională a României pentru ziua în care se efectuează plata venitului către nerezidenți. Obligația calculării, reținerii, declarării și plății impozitului la bugetul de stat revine plătitorului de venit.”

108. La articolul 228 literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) veniturile obținute de organisme nerezidente de plasament colectiv fără personalitate juridică

sau de alte organisme asimilate acestora, recunoscute de autoritatea competentă de reglementare care autorizează activitatea pe acea piață, din transferul titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare, deținute direct sau indirect la un rezident;

b) veniturile obținute de nerezidenți pe piețe de capital străine din transferul titlurilor de participare deținute la un rezident, precum și din transferul titlurilor de valoare, emise de rezidenți români;

109. La articolul 228, se introduce un nou alineat, alineatul (2) cuprinzând literele a) și b), cu următorul cuprins:

„(2) Nu generează venituri impozabile următoarele:

a) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul transferului ca efect al împrumutului de valori mobiliare conform legislației aplicabile, de la cel care le dă cu împrumut, denumit creditor, respectiv la cel care are obligația să le returneze, denumit debitor, precum și la momentul restituirii valorilor mobiliare împrumutate;

b) transferurile de proprietate asupra valorilor mobiliare la momentul constituirii de garanții în legătură cu împrumutul de valori mobiliare, conform legislației aplicabile.”

110. La articolul 229 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dividendele plătite de un rezident unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene ori unui sediu permanent al unei persoane juridice străine dintr-un stat membru al Uniunii Europene, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, dacă:

1. persoana juridică străină beneficiară a dividendelor îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) este rezidentă într-un stat membru al Uniunii Europene și are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 la titlul II;

(ii) este considerată a fi rezidentă a statului membru al Uniunii Europene, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;

(iii) plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții, unul dintre impozitele prevăzute în anexa nr. 2 la titlul II sau un impozit similar impozitului pe profit reglementat la titlul II;

(iv) deține minimum 10% din capitalul social al rezidentului pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an, care se încheie la data plății dividendului.

2. beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene, iar persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1, subpct. (i) - (iv) și profiturile înregistrate de sediul permanent să fie impozabile în statul membru în care acesta este stabilit, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impuneri sau în baza legislației interne a acelui stat membru;

3. rezidentul care plătește dividendul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

(i) are una dintre formele de organizare prevăzute în anexa nr. 1 la titlul II și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezidentă în scopul impunerii în afara Uniunii Europene;

(ii) plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau excepții.”

111. Articolul 230, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul plății venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Certificatul de rezidență fiscală se

prezintă în original sau copie legalizată însoțite de o traducere autorizată în limba română în situația în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidență fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidență fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul de rezidență al beneficiarului veniturilor obținute din România, respectiv pentru aplicarea legislației Uniunii Europene, după caz. Certificatul de rezidență fiscală în format electronic sau cel online sunt valide numai dacă sunt verificabile, ceea ce înseamnă că pot fi verificate și confirmate, printr-o ștampilă originală sau când valabilitatea acestor documente poate fi verificată pe site-ul oficial al autorităților fiscale străine. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile prezentului titlu. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul social al rezidentului, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau în prezentul titlu, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.”

112. La articolul 230, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Macheta „*Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei juridice străine cu locul conducerii efective în România*” se stabilește prin norme.”

113. La articolul 270, ultima teză a alineatului (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Atât în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, realizat ca urmare a altor operațiuni decât divizarea sau fuziunea, cât și în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părți a acestora efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului, inclusiv în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.”

114. La articolul 295 alineatul (1) litera a), punctele 1. – 5. se modifică și vor avea următorul cuprins:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu scutire totală de taxe la import;
2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii și, după caz, plasate în depozit temporar;
3. să fie introduse într-o zonă liberă;
4. să fie plasate în regim de antrepozitare vamală;
5. să fie plasate în regim de perfecționare activă;”

115. La articolul 297 alineatul (7), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării, sau pentru a fi utilizate pentru prestări de

servicii sau pentru cazurile prevăzute la art. 270 alin (8) lit. b) și art. 271 alin (5) lit. b).”

116. La articolul 301, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care nu sunt îndeplinite condițiile și formalitățile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 299, persoana impozabilă își poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiții și formalități sau printr-un decont ulterior, dar în cadrul termenului de prescripție prevăzut în Codul de procedură fiscală inclusiv în cazul anularii rezervei verificării ulterioare ca urmare a inspecției fiscale. Prin excepție, în cazul în care furnizorul emite facturi de corecție, fie din inițiativă proprie, fie în urma inspecției fiscale în cadrul căreia organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operațiuni efectuate în perioada supusă inspecției fiscale, beneficiarul respectivelor operațiuni are dreptul să deducă taxa înscrisă în factura de corecție emisă de furnizor chiar dacă termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale s-a împlinit. În aceste situații, dreptul de deducere poate fi exercitat în cel mult un an de la data primirii facturii de corecție, sub sancțiunea decăderii.”

117. La articolul 331 alineatul (2), după litera k), se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

l) livrarea de gaze naturale către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 266 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora și al cărei consum propriu de gaze naturale este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de gaze naturale se înțelege un consum de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul care deține licența pentru administrarea piețelor centralizate de gaze naturale eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranșacțiile în care acesta deține calitatea de contraparte. De asemenea, se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de gaze naturale care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

1. deține o licență valabilă de furnizare de gaze naturale sau o licență pentru activitatea traderului de gaze naturale, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de gaze naturale;

2. activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora și consumul său propriu din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplinește această condiție, respectiv că în perioada ianuarie - noiembrie a celui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată, care este valabilă pentru toate achizițiile de gaze naturale efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care deține licența de furnizare de gaze naturale sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale în perioada 1 - 31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1 - 20 ianuarie a anului calendaristic următor o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale, care este valabilă pentru toate achizițiile de gaze naturale efectuate în anul calendaristic în care se depune această declarație. A.N.A.F. are obligația să afișeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au obținut licența de furnizare de gaze naturale sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale între 1 și 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de gaze naturale nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligația de a depune la organul fiscal competent declarația pe propria răspundere privind consumul propriu

neglijabil de gaze naturale nu figurează în "Lista persoanelor impozabile care au depus declarații pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. l) pct. 2 din Codul fiscal". În cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au obținut licența de furnizare sau licența pentru activitatea traderului de gaze naturale între 1 și 31 decembrie a anului anterior furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afișării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere. Pentru achizițiile de gaze naturale efectuate în anul în care cumpărătorul obține o licență valabilă de furnizare de gaze naturale sau o licență pentru activitatea traderului de gaze naturale, eliberată de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de gaze naturale, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora și consumul său propriu estimat din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv;”

118. La articolul 331, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Prevederile alin. (2) lit. c), d), e), f), i), j), k) și l) se aplică până la data de 30 iunie 2022 inclusiv.”

119. La articolul 336, punctele 9 și 18 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„9. expeditor înregistrat înseamnă persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă din statul membru în care are loc importul, în cadrul activității sale, exclusiv să expedieze în regim suspensiv de accize produsele accizabile puse în liberă circulație în conformitate cu art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii;

(...)

18. procedură vamală suspensivă sau regim vamal suspensiv înseamnă oricare dintre regimurile speciale prevăzute la art. 210 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 în care mărfurile neunionale pot fi plasate pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, precum și depozitarea temporară prevăzută la art. 5 pct. 17 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;”

120. La articolul 340 după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹) cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil obținut în urma probelor tehnologice este deținut de un antrepozitar propus într-un loc de producție pentru care s-a respins cererea de autorizare ca antrepozit fiscal. Acciza devine exigibilă la data la care decizia de respingere a cererii de autorizare ca antrepozit fiscal produce efecte pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum. Modul de valorinare se stabilește prin normele metodologice.”

121. La articolul 345 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e) cu următorul cuprins:

„e) în situația prevăzută la art. 417 alin. (2) acciza se plătește în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele.”

122. La articolul 346, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 340 alin. (1) lit. b) și c) și art. 340 alin. (4) - (7) are obligația de a depune o declarație de accize la autoritatea competentă în termen de 5 zile calendaristice de la data eliberării pentru consum.”

123. La articolul 348, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Valoarea garanției se analizează anual sau ori de câte ori este necesar, de către autoritatea competentă, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii sau asupra nivelului accizelor.”

124. La articolul 356, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă înainte de desfășurarea activității cu gaz natural, în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

125. Articolul 357 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În scopul aplicării art. 338 și 339, cărbunele, cocsul și lignitul sunt supuse accizelor și accizele devin exigibile la momentul livrării acestora în România de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă astfel de produse. Acești operatori economici au obligația să se înregistreze la autoritatea competentă înainte de desfășurarea activității cu astfel de produse, în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

126. La articolul 358, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă înainte de desfășurarea activității cu energie electrică, în condițiile prevăzute în normele metodologice.”

127. La articolul 362, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (2) lit. b) realizează livrări intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul delegat (UE) 2018/273 al Comisiei din 11 decembrie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de autorizații pentru plantările de viță-de-vie, registrul plantațiilor viticole, documentele însoțitoare și certificarea, registrul de intrări și de ieșiri, declarațiile obligatorii, notificările și publicarea informațiilor notificate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele și sancțiunile relevante, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 555/2008, (CE) nr. 609/2009 și (CE) nr. 607/2009 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 436/2009 al Comisiei și a Regulamentului delegat (UE) 2015/560 al Comisiei.

(5) Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de obligațiile privind depășirea și monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului delegat (UE) nr. 2018/273 sau printr-o trimitere la acesta.”

128. La articolul 367, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Antrepozitarii autorizați se exceptează de la obligația prevăzută la alin. (1) lit. a), b) și l) pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale de depozitare autorizate exclusiv în vederea constituirii și menținerii stocurilor de urgență conform Legii nr. 360/2013 privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țigări și de produse petroliere, precum și antrepozitele fiscale de depozitare aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare.”

129. La articolul 401, alineatul (2) litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, locul de import înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii.”

130. La articolul 401, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.”

131. La articolul 402, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(5) În cazul prevăzut la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă a expeditorului înaintea documentului administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 221 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2447/2015 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, denumit în continuare statul membru de export, dacă statul membru de export este altul decât România.”

132. La articolul 405, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(1) În situațiile prevăzute la art. 401 alin. (2) lit. a) pct. 3 și la alin. (2) lit. b), după caz, dacă exportul are loc din România, autoritățile competente întocmesc un raport de export, pe baza confirmării biroului vamal de ieșire, stabilit conform art. 329 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2447/2015, sau de biroul unde se realizează formalitățile prevăzute la art. 337 alin. (5), prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul României.”

133. La articolul 412, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:
„(9) În sensul prezentului articol, nu se consideră neregulă diferențele constatate între cantitățile înregistrate la expediție, respectiv la recepție, care pot fi atribuite toleranțelor aparatelor de măsurare și care sunt în limitele claselor de precizie ale aparatelor, stabilite conform Hotărârii Guvernului nr. 711/2015 privind stabilirea condițiilor pentru punerea la dispoziție pe piață a mijloacelor de măsurare, cu modificările și completările ulterioare.”

134. La articolul 414, denumirea articolului se modifică și va avea următorul cuprins:
„ART. 414 - Produse accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, deținute în scopuri comerciale în România”

135. La articolul 415, denumirea articolului se modifică și va avea următorul cuprins:
„ART. 415 - Deplasarea intracomunitară a produselor eliberate pentru consum”

136. La articolul 456, alineatul (1), după litera x) se introduc două noi litere, literele y) și z) cu următorul cuprins:
„y) clădirile (caselor de cultură a sindicatelor, aflate în proprietatea/administrarea organizațiilor sindicale, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice sau agrement.
z) clădirile aflate în proprietatea/administrarea Camerelor de Comerț, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice sau agrement. ”

137. La articolul 458, alineatul (1) literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:
„a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. În situația depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată

din anul de referință, acesta va produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor;

(...)

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință. În situația în care nu este precizată valoarea, se va utiliza ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;”

138. La articolul 460, alineatul (5) litera d) și alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) d) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate. În situația în care nu este precizată valoarea în documentele care atestă proprietatea, se va utiliza ultima valoare înregistrată în baza de date a organului fiscal;

(6) valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, depus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință. În situația depunerii raportului de evaluare după primul termen de plată din anul de referință acesta va produce efecte începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor;”

139. La articolul 464, alineatul (1) după litera y) se introduce o nouă literă, litera z), cu următorul cuprins:

„z) terenurile arabile lucrate.”

140. La articolul 469, alineatul (1) litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) mijloacele de transport specializate pentru transportul stupilor în pastoral, astfel cum sunt omologate în acest sens de Registrul Auto Român.”

141. La articolul 469, alineatul (1) după litera p) se introduce o nouă literă, litera r), cu următorul cuprins:

„r) tractoarele, utilajele agricole și alte mijloace de transport care, prin construcție sunt destinate utilizării în agricultură și sunt folosite efectiv în domeniul agricol.”

142. La articolul 469, alineatul (2) se abrogă.

143. La articolul 469, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins :

„(3) Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport, pentru tractoarele, utilajele agricole și alte mijloace de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol, stabilită conform alin. (1) lit. r), se acordă :

a) persoanelor fizice autorizate care au ca obiect de activitate agricultura și înregistrează cheltuieli/venituri din activitatea agricolă;

b) persoanelor juridice care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultura și au înregistrate în evidența contabilă, pentru anul fiscal anterior, cheltuieli/venituri din desfășurarea obiectului de activitate agricolă;

c) persoanelor fizice care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: dețin certificat de producător și prezintă adeverință de la organul fiscal central că în anul anterior au realizat venituri din activități agricole/ o declarație făcută sub semnătură proprie.”

144. Articolul 471, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data eliberării cărții de identitate (CIV) de către Registrul Auto Român și datorează impozit pe

mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.”

145. La articolul 489, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru terenul arabil nelucrat timp de 2 ani consecutiv, consiliul local are obligația de a măsura impozitul pe teren cu până la 100 lei/ha, începând cu al treilea an, în condițiile stabilite prin hotărâre a consiliului local.”

146. La articolul 491, după alineatul 1 se introduce un nou alineat, alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Sumele prevăzute în tabelul de la art.470 alin.(5) și (6) se indexează în funcție de rata de schimb a monedei euro în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a fiecărui an și publicată în Jurnalul Uniunii Europene și de nivelurile minime prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri. Cursul de schimb a monedei euro și nivelurile minime, exprimate în euro, prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri se comunică pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.”

147. La articolul 491, alineatul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sumele indexate conform alin. (1) și (1¹) se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor. La nivelul municipiului București, această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.”

148. La articolul 493, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal, jumătate din minimumul amenzi prevăzute de actul normativ, agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

149. La articolul 494 alineatul (10), litera c) se abrogă.

150. La articolul 494, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins :

„(11) Sumele prevăzute la alin. (10) lit. b) se ajustează pentru a reflecta rata inflației în conformitate cu normele elaborate în comunele Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.”

Art. 38. — Alineatul (1) al articolului 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

~~[Art. 39. — Începând cu 1 ianuarie 2020 se abrogă Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu completările ulterioare.](#)~~

~~[Art. 39. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonante, Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu completările ulterioare, se abrogă.](#)~~

**Capitolul IV
Dispoziții tranzitorii și finale**

Art. 40. - (1) Prevederile art. 49 alin. (1) lit. d)-f) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. 32 se aplică pentru actele administrative fiscale comunicate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) În cazul în care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe instituțiile de credit au deschis un cont bancar sau o casetă de valori pentru o persoană fizică sau o persoană juridică nerezidentă care nu dețin cod de identificare fiscală, instituțiile de credit au obligația ca în termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe să solicite atribuirea unui număr de identificare fiscală sau cod de înregistrare fiscală, după caz.

(3) Prevederile art. 131 alin. (1) și art. 145 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. 32, se aplică și pentru inspecțiile fiscale în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(4) Prevederile art. 181 alin. (8) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. 32, se aplică pentru rapoartele de inspecție fiscală emise după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(5) Prevederile art. 181 alin. (13), din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost introduse prin art. 32, se aplică pentru drepturile vamale născute după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(6) Prevederile art. 270, 272 și 274 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. 32, se aplică începând cu 1 aprilie 2019. Contestațiile aflate în curs de soluționare la data de 1 aprilie 2019 vor fi predate și soluționate de structuri specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 41. - Prevederile art. 33 - 36 intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României.

ART. 42. - Persoana juridică străină înregistrată cu locul conducerii efective în România la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe are obligația ca în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe să depună la organul fiscal central competent formularul "Chestionar pentru stabilirea rezidenței fiscale a persoanei juridice străine conform locului conducerii efective în România", prevăzut la art.23¹ din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, însoțit de documentele prevăzute la art.8¹ alin.(2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, în vederea clarificării situației concrete a contribuabilului în ceea ce privește rezidența fiscală în România.

ART. 43. Pentru aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. l) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2019, comerciantul persoană impozabilă cumpărător de gaze naturale trebuie să transmită vânzătorului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce privește cumpărările de gaze naturale, o referență revânzarea acestora și consumul său propriu estimat din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului 2019.

ART. 44 - Ordinul președintelui A.N.A.F., prevăzut la art. 85 alin. (4⁸) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, va fi aprobat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei Ordonanțe a Guvernului."

ART. 45 - (1) Ministerul Finanțelor Publice preia, începând cu data de 1 aprilie 2019 de la Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice activitatea de soluționare a contestațiilor formulate împotriva titlurilor de creanță, precum și a altor acte administrative fiscale

emise de organul central fiscal, posturile și personalul aferent acestora.

(2) Încadrarea personalului care se preia în condițiile alin. (1) în structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice se realizează în termenele și cu respectarea regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal.

(3) Personalul care se preia în condițiile alin. (1) își păstrează drepturile salariale avute la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(34) Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice au obligația de a asigura cu titlu gratuit condițiile necesare pentru desfășurarea activității personalului preluat de către Ministerul Finanțelor Publice în condițiile alin.(1). Ministerul Finanțelor Publice încheie protocoale cu Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice prin care se stabilesc obligațiile părților.

(54) Direcțiile generale regionale ale finanțelor publice pot exercita anumite atribuții legale de activitatea și personalul preluat în condițiile alin.(1), stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

ART. 46 - (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Finanțelor Publice supune spre aprobare Guvernului hotărârea de modificare a actelor normative de organizare și funcționare ale Ministerului Finanțelor Publice și Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) În termen de 30 zile de la data intrării în vigoare a hotărârii prevăzute la alin.(1), Ministerul Finanțelor Publice preia de la Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili și direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, pe bază de protocol de predare-preluare, numărul de posturi, personalul, patrimoniul și prevederile bugetare corespunzătoare activității preluate.

Art. 47 - Prin derogare de la prevederile art. 37 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 37 intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu următoarele excepții:

ART. 487 - Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 37 intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu următoarele excepții:

- punctele 4, 7, 8, 9, 10, 13 și 17 care se aplică începând cu 1 ianuarie 2020, respectiv cu prima zi a anului fiscal modificat care începe ulterior datei de 1 ianuarie 2020;
- punctele 134, 137, 139, 140, 141 și 143 care se aplică începând cu 1 ianuarie 2020.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORELA DÂNCILĂ